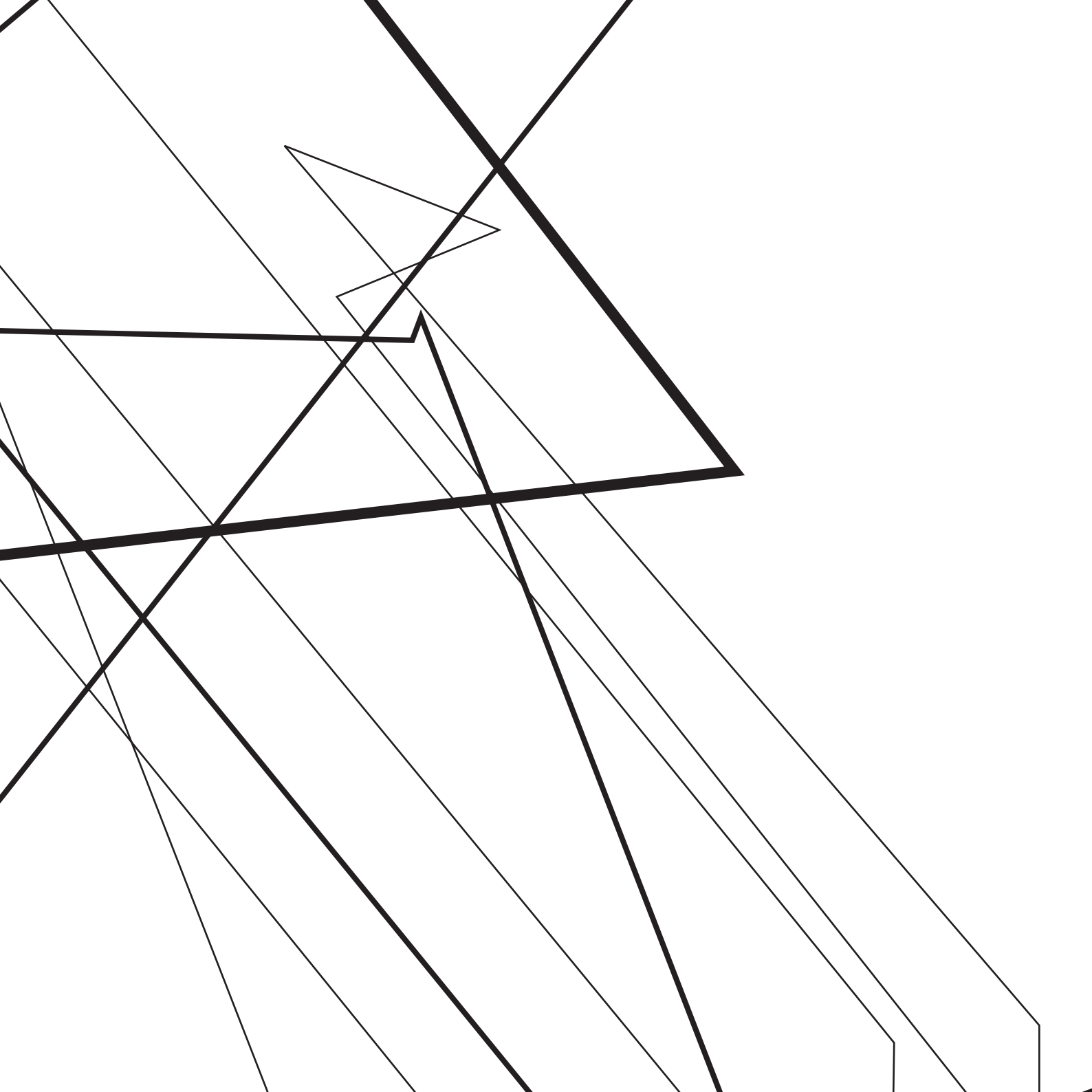
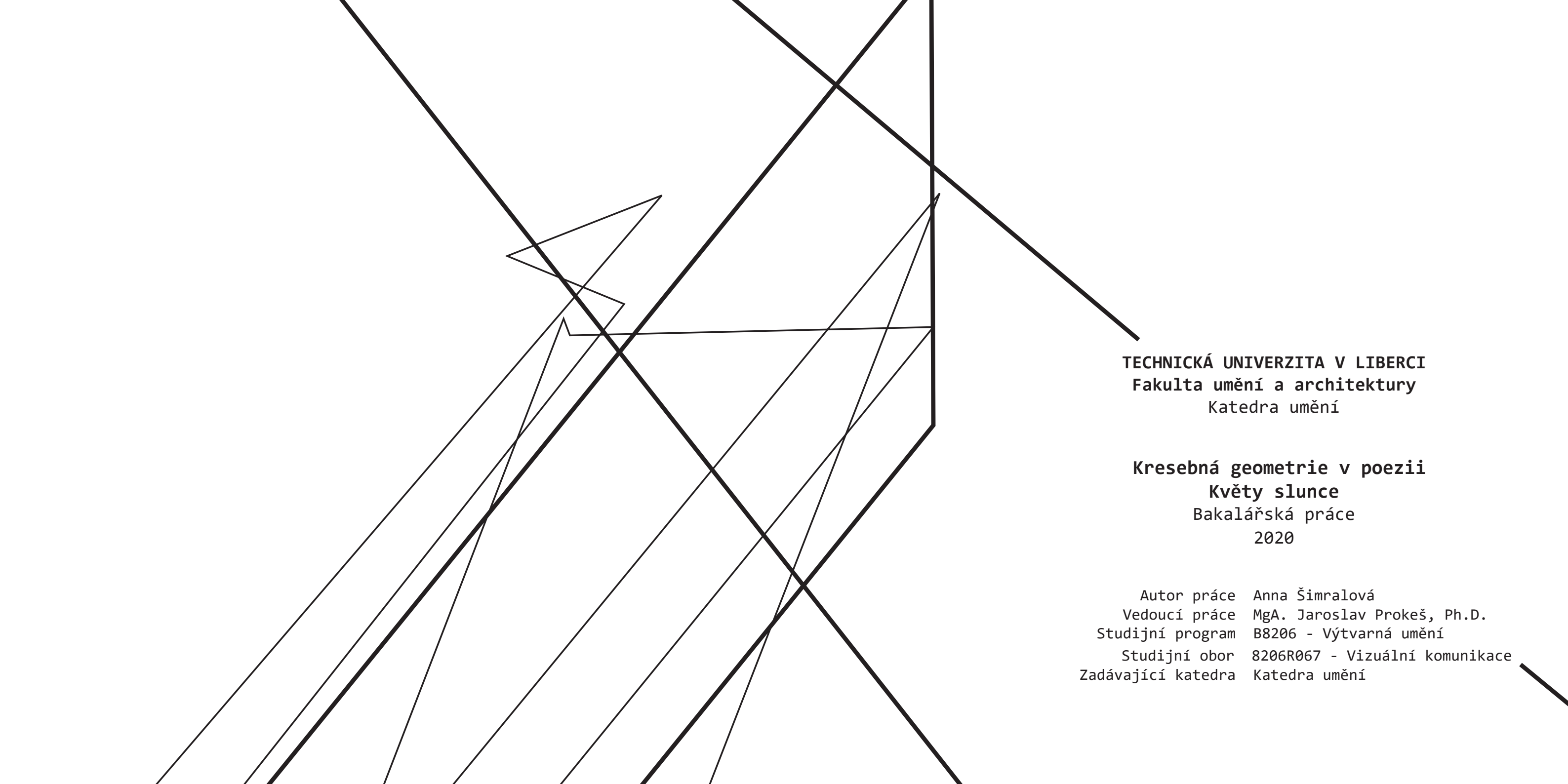

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury
Katedra umění

Kresebná geometrie v poezii
Květy slunce
Bakalářská práce
2020

Autor práce	Anna Šimralová
Vedoucí práce	MgA. Jaroslav Prokeš, Ph.D.
Studijní program	B8206 - Výtvarná umění
Studijní obor	8206R067 - Vizuální komunikace
Zadávací katedra	Katedra umění

Zadání bakalářské práce: Kresebná geometrie v poezii

Zásady pro vypracování:

Bakalářská práce pojednává o kresebné geometrii v poezii. Jedná se o studii lineární kresby a její převedení do interiéru. Prostorové studie reagují na tvorbu Rupí Kaur a ve výsledku jsou prezentovány v podobě prostorové instalace.

1. Koncept
2. Vizualizace, fotodokumentace, videodokumentace
3. Průvodní teoretická zpráva v pevné vazbě, včetně zadání práce a prohlášení o autorském právu.
Zpráva obsahuje mezi jinými úvod, přehled literatury a zdrojů, výsledky a diskuzi a řídí se specifikacemi v dokumentu „Požadavky na vypracování bakalářské práce – KUM“. Zdroje musí být citované dle Směrnice rektora TUL č. 5/2018.
4. Elektronická podoba všech částí bakalářské práce (akceptovatelné formáty pdf, pdf/A).
5. V systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplnit údaje o práci) vložit veškerá data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou i textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole

Rozsah grafických prací: viz výše
Rozsah pracovní zprávy: viz výše
Forma zpracování práce: tištěná/elektronická
Jazyk práce: Čeština

Vedoucí práce: MgA. Jaroslav Prokeš, Ph.D.
Katedra umění

Datum zadání práce: 24. února 2020

Předpokládaný termín odevzdání: 29. května 2020

Ing. arch. MgA. Osamu Okamura
děkan

L.S.

doc. MgA. Jan Stolín
vedoucí katedry

PROHLÁŠENÍ

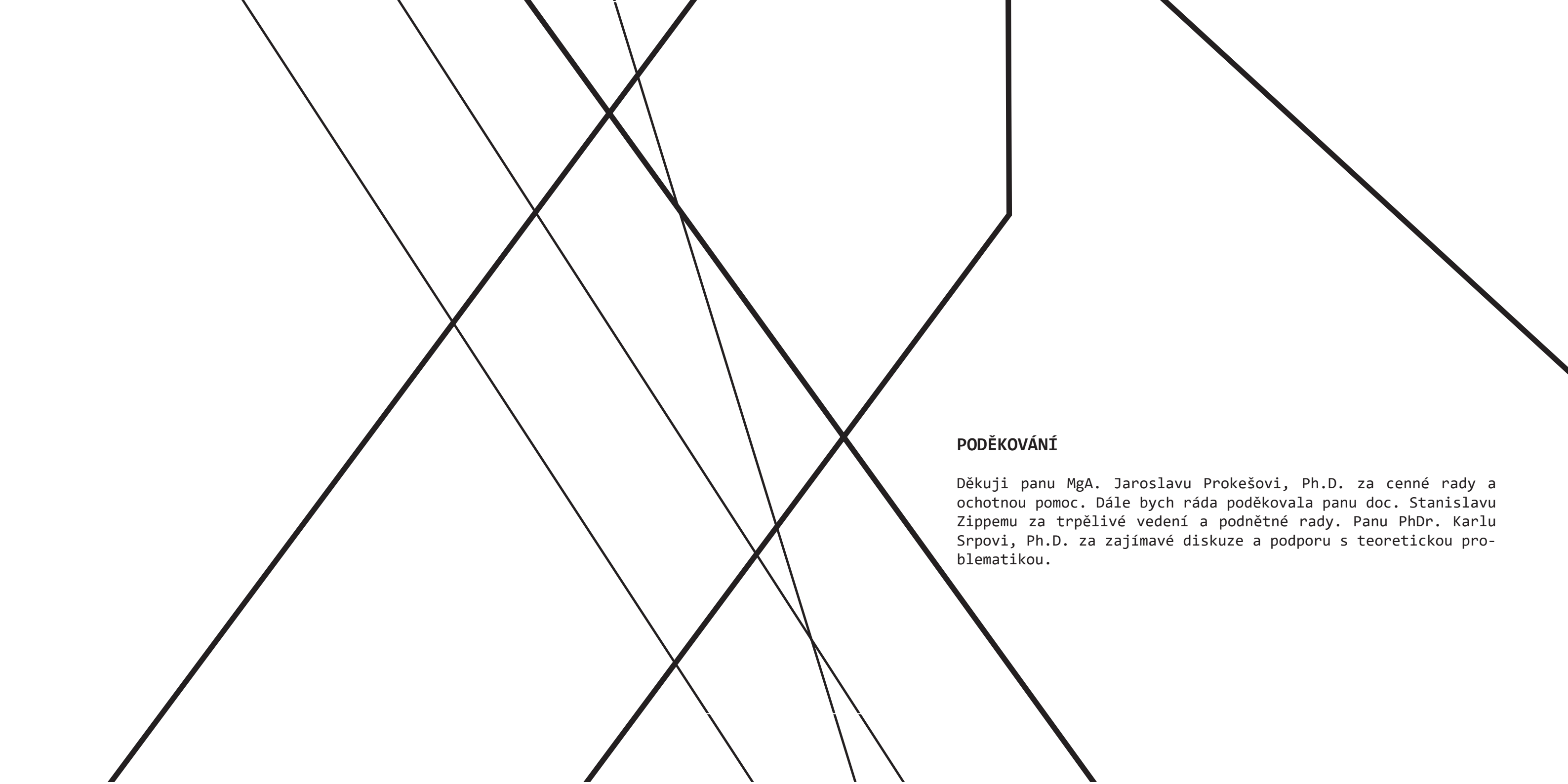
Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

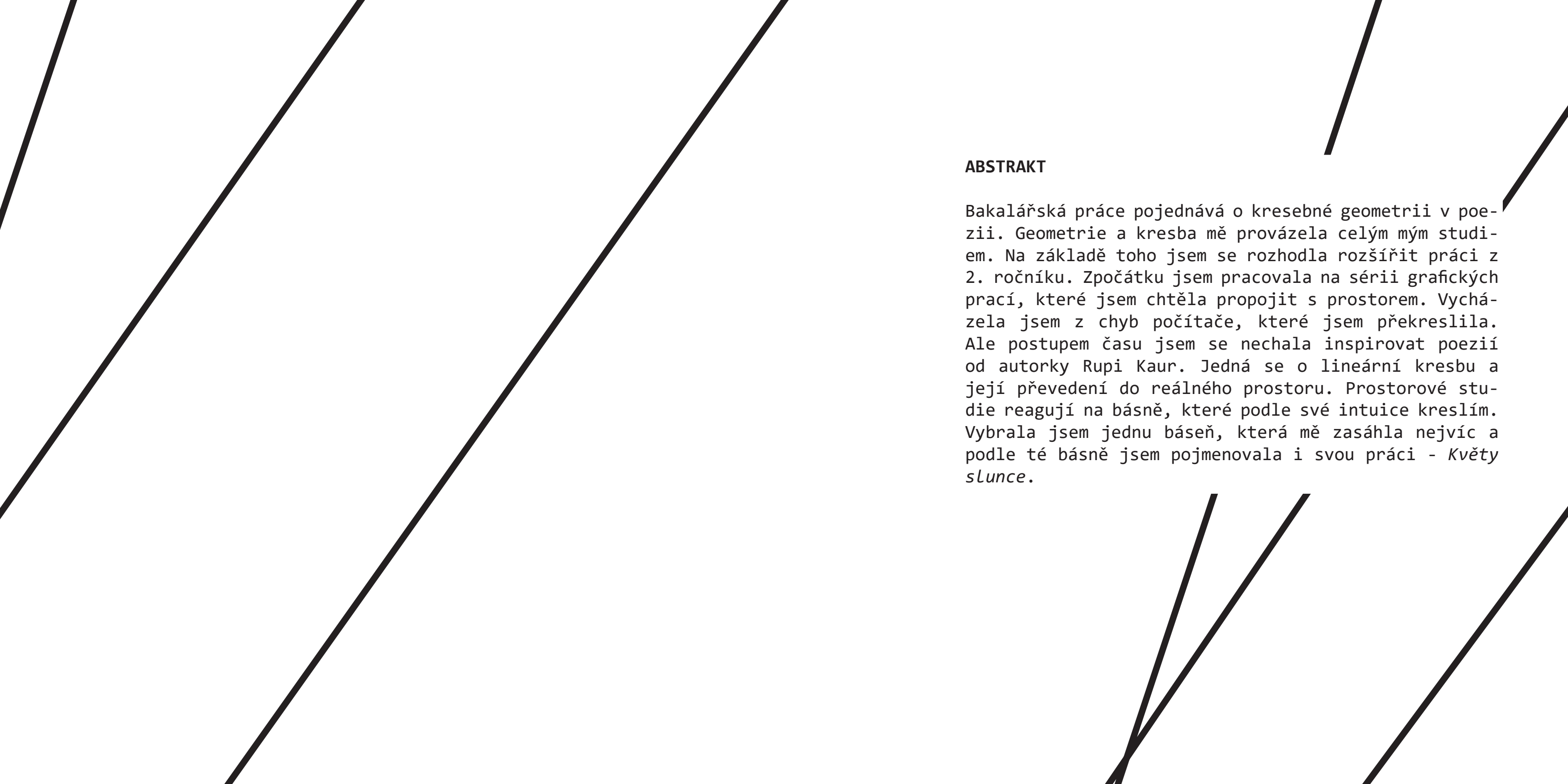
Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že texty tištěné verze práce a elektornické verze práce vložené do IS STAG se schodují.

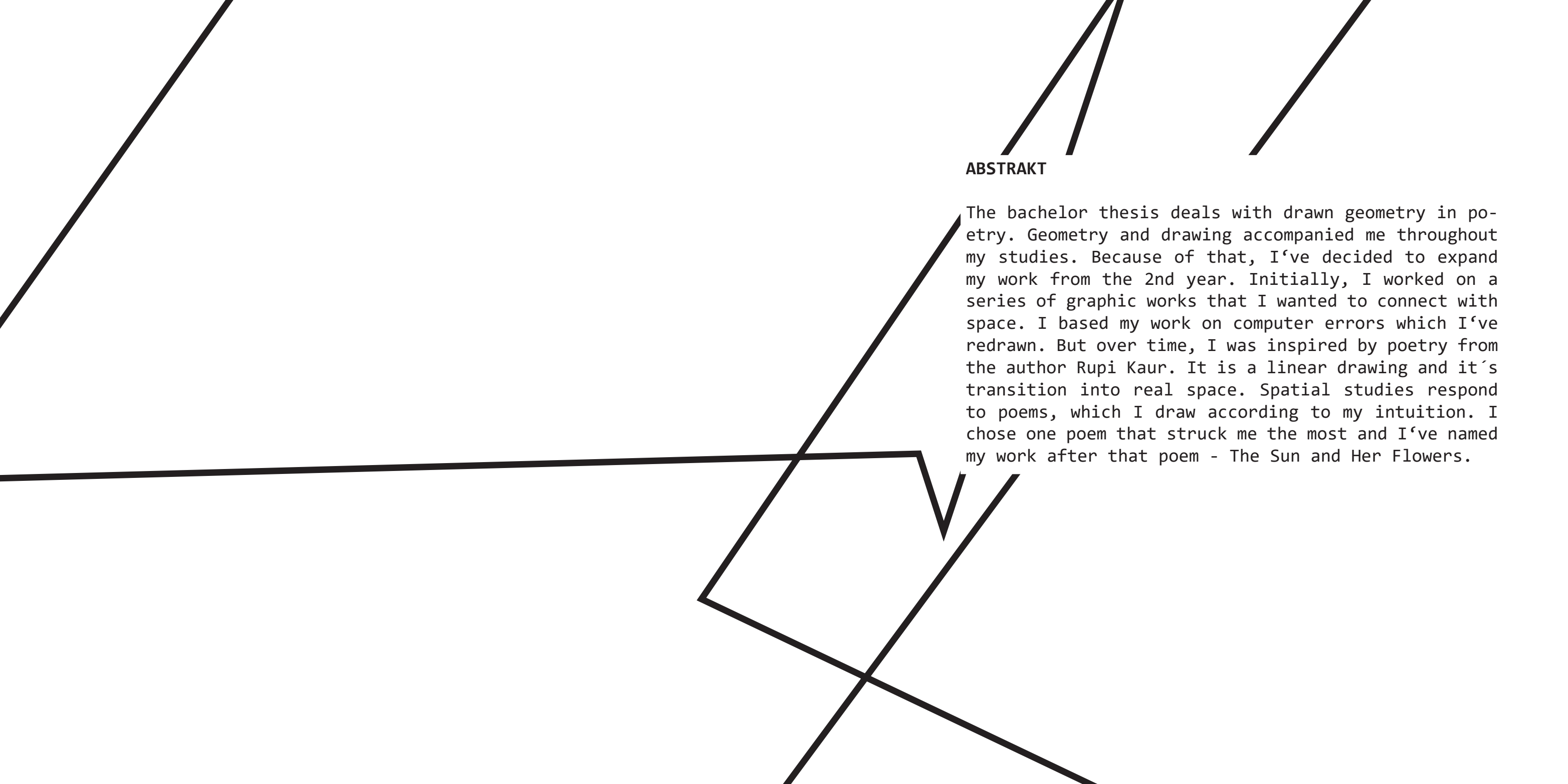
PODĚKOVÁNÍ

Děkuji panu MgA. Jaroslavu Prokešovi, Ph.D. za cenné rady a ochotnou pomoc. Dále bych ráda poděkovala panu doc. Stanislavu Zippemu za trpělivé vedení a podnětné rady. Panu PhDr. Karlu Srpovi, Ph.D. za zajímavé diskuze a podporu s teoretickou problematikou.

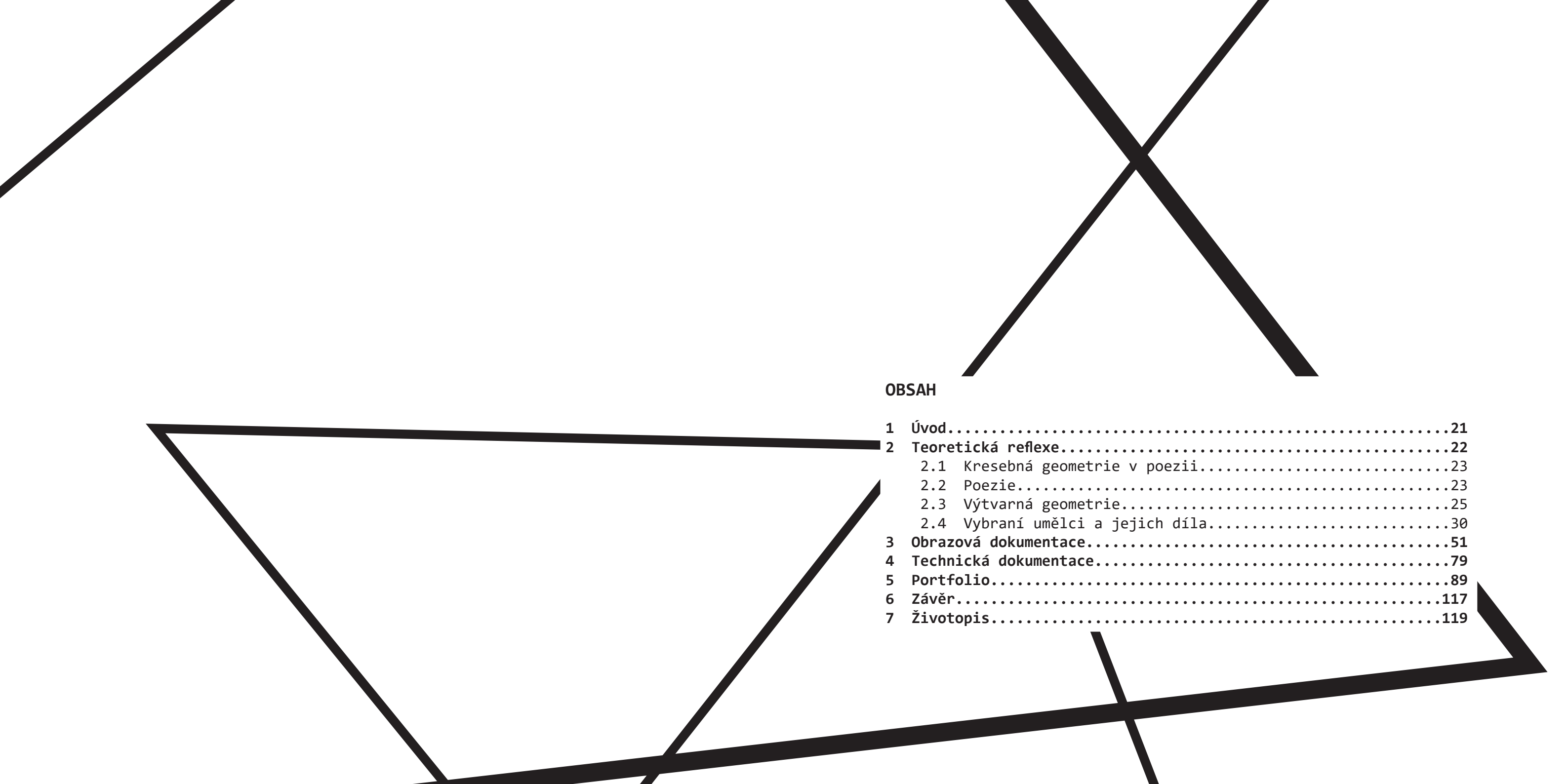
ABSTRAKT

Bakalářská práce pojednává o kresebné geometrii v poezii. Geometrie a kresba mě provázela celým mým studiem. Na základě toho jsem se rozhodla rozšířit práci z 2. ročníku. Zpočátku jsem pracovala na sérii grafických prací, které jsem chtěla propojit s prostorem. Vycházela jsem z chyb počítače, které jsem překreslila. Ale postupem času jsem se nechala inspirovat poezií od autorky Rupí Kaur. Jedná se o lineární kresbu a její převedení do reálného prostoru. Prostorové studie reagují na básně, které podle své intuice kreslím. Vybrala jsem jednu báseň, která mě zasáhla nejvíc a podle té básně jsem pojmenovala i svou práci - *Květy slunce*.

The background features several thick, dark grey lines that intersect to form various geometric shapes, including triangles and polygons. These lines are positioned behind the text, creating a layered, architectural effect.

ABSTRAKT

The bachelor thesis deals with drawn geometry in poetry. Geometry and drawing accompanied me throughout my studies. Because of that, I've decided to expand my work from the 2nd year. Initially, I worked on a series of graphic works that I wanted to connect with space. I based my work on computer errors which I've redrawn. But over time, I was inspired by poetry from the author Rupi Kaur. It is a linear drawing and it's transition into real space. Spatial studies respond to poems, which I draw according to my intuition. I chose one poem that struck me the most and I've named my work after that poem - The Sun and Her Flowers.

OBSAH

1	Úvod.....	21
2	Teoretická reflexe.....	22
	2.1 Kresebná geometrie v poezii.....	23
	2.2 Poezie.....	23
	2.3 Výtvarná geometrie.....	25
	2.4 Vybraní umělci a jejich díla.....	30
3	Obrazová dokumentace.....	51
4	Technická dokumentace.....	79
5	Portfolio.....	89
6	Závěr.....	117
7	Životopis.....	119

1 Úvod

Když se zpětně poohlédnu na své práce během studia, tak mají společný prvek a to je geometrie. Geometrické a lineární prvky mi byly inspirací již delší dobu. Zamlouvalo se mi, jak jsou přesné a mají krásný čistý tah. Osobně mám ráda, když jsou věci dělané precizně a čistě. Geometrická kresba mě provázela již od prvního ročníku. S výjimkou druhého ročníku v letním semestru. Tam jsem použila náhodně pohybující abstraktní hmotu, od které jsem ke konci ročníků upustila a vrátila se k nevyužití grafické kresbě. Na základě toho jsem se rozhodla pro práci z 2. ročníku, jenž bude představovat praktickou část mé bakalářské práce. Jedná se hlavně o lineární grafiku, kterou bych chtěla rozšířit do prostoru se světelným či pohybujícím se prvem.

Než začnu jakoukoliv práci, nejprve si ji načrtnu na papír a od toho se odrazím. Kresbě se věnuji delší dobu, ale na základě mého studijního oboru musím své práce k tomu přizpůsobit. Jsem za to vlastně ráda, protože díky tomu jsem se mohla věnovat kresbě trochu jinak. Hodně pracuji v programu Adobe Illustrator, kde tvořím jak náhodné tak i záměrné kompozice.

2 Teoretická reflexe

Ve své práci bych chtěla poukázat, jak takovou chybu v počítači můžeme využít ve svůj prospěch. Jelikož můj počítač už má něco za sebou a dost se to na něm projevuje. Jde hlavně o jeho chyby, které využívám ve svůj prospěch. Na začátku zimního semestru 2. ročníku mě zaujalo téma krátkého úkolu. Pracovala jsem s chybou v elektronice, jenž mi vznikla svým způsobem náhodou. Chybou jsem se nadále zabývala a dala ji podobu. Pracovala jsem v Adobe Illustratoru, kde se taky objevily chyby mou nevšímavostí. To jsem využila ve svůj prospěch a zkoušela různé barevné varianty. Chvilku v té době jsem upřela svou pozornost na lineární tvary, ale neměla jsem pro ně využití, až doteď.

Momentálně se zabývám lineární kresbou, kterou mi je nadále inspirací. Abych víc přiblížila svou práci, co vlastně dělám. Překresluji chyby na webových stránkách, které si pak dám do další vrstvy, upravuji je a pak pomocí mé nepozornosti, vznikne mou rukou chyba. Mým úmyslem je pracovat s prostorem. Dříve jsem působila jen na ploše a postupně jsem na sebe své práce vrstvila. Až ve 3. ročníku jsem zkusila jiný způsob. V zimním semestru jsem chtěla své grafické práce posunout dál. Pokoušela jsem se, aby se procházelo samotným objektem, který byl vytvořen v programu Blender. V letním semestru jsem na sebe vrstvila objekty, které nepatrně vystupovaly. Tady už byl menší náznak pracování s prostorem.

2.1 Kresebná geometrie v poezii

Tato bakalářská práce se bude zabývat samostatnou geometrií v kresbě s prvkem poezie. Proto mi přijde vhodné ji trochu objasnit, jelikož ji využiji ve své instalaci.

2.2 Poezie

co máš pořád s těmi slunečnicemi ptá se

*ukážu prstem na pole plné žlutých květů
vidíš jak se dívají za sluncem
zatímco putuje oblohou
když zapadne svěší hlavy a smutní
prostě potřebují k životu slunce
tak jako já tebe*

- květy slunce ¹

Báseň je též od autorky Rupí Kaur. Kniha je rozdělena do pěti kapitol: vadnutí, odumírání, klíčení, růst a rozkvět. Rozvíjí téma jako je láska, smutek, vnitřní síla, ztráta a úcta ke kořenům. Sbírka básní je upřímná, není zde tabu. Básně jsou psané volným veršem a jsou doplněny ilustracemi. Jedná se o jednoduchou perokresbu, díky které se můžeme podívat, jak sama autorka vidí své básně.

¹ KAUR, Rupí. Květy slunce. Praha: Dobrovský, 2019, s. 173. Knihy Omega. ISBN 978-80-7585-666-1.

Báseň mi dala impuls k tvůrčímu dění. Když jsem ji četla, nechala jsem se ji vést k vytvoření modelu. Lineární kresba tu bude hrát velkou roli, tlustější linie vstupují do prostoru, který bude doplněn pohybujícím se světelným kruhem.

Poezii můžeme najít ve výtvarném v umění, ale ne jako tradiční, kde slova mají význam, ale kde se ze slov básně či písmen skládají obrazce. Jedná se o vizuální poezii, kde text básně je upraven do grafické podoby. Obsahové části si nevšimneme hned, je tzv. v pozadí. Poezie jde směrem k abstrakci a vzniká pomocí psacího stroje. U některých básní nám nejde o obsahovou část, ale o plošnou. A u jiných nám jde jak o vizuální tak i o obsahovou stránku.

„Malířství je tichou poezií a poezie je hovořícím malířství.“

- Simónidés z Keu ²

³² Citáty slavných osobností. In: Simónidés z Keu citáty [online]. [cit. 2020-01-22].

2.3 Výtvarná geometrie

Geometrie je všude kolem nás, jak v živé tak i v neživé přírodě. Vidíme několik tvarů, kterých se uplatňuje geometrie. Výrazné geometrické tvary mají například květy rostlin, listy, šnekovnice (jde o prostorové křivky) a křivky organismů. Tyto krásné křivky a její plochy, které jsou různě zprohýbané, můžeme vidět na hladkém povrchu, kde dopadá světlo a krásně nám je vykreslí. Je to taková hra se světlem.

Už na pravěkých nádobách se objevují geometrické ornamenty. Jedná se o jednoduché a opakující se prvky. Výtvarné umění svým způsobem přimělo k rozšíření geometrických představ. Výtvarníci si sami uvědomují posun zobrazování, jelikož to závisí na době, ve které žijí. To platí i pro geometrické prostředky, které využívají. Posunem doby se i posouvá vnímání. Velkým objevem byla perspektiva. Pomohla v architektuře i výtvarnému umění. V obraze či reliéfu byl najednou přirozený pohled na prostor. Pomohlo to pochopit prostor a práci s ním. Obraz tím získal hloubku. Ve vrcholné italské renesanční době byla lineární perspektiva základem pro výtvarné vyjádření. Pracoval s ní Raffael, Tizian, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Jan van Eyck a Paolo di Donno zvaný Uccello. Paolo di Donno jednou řekl: „Nevíš, jak je ta perspektiva krásná.“. Odpovídal své ženě, která mu vyčítala, že je pořád doma a jen rýsuje. Byl takovým průkopníkem lineární perspektivy. Geometrická stránka malby se stala součástí umělecké činnosti, která dobývala prostor a objem.

Umělci okouzlení perspektivou, tvořili řadu let různé iluzivní umění. Iluzivní malba vytváří pocit rozšíření prostoru mezi námi či vytváří trojrozměrný objekt. Najdeme tu abstraktní a geometrické umění a kontrast

mezi pozadím a popředím. Novodobí umělci tento druh umění rozšířili několika rozmanitými směry. Používají různé tradiční či digitální techniky, myslí se tím grafické nebo malířské zpracování. Pracují s prostorem a realitou. Snaží se zpochybnit naše smysly.

Vytvářejí věci, které se na první pohled zdají jasné a jednoduché, ale nakonec je to oklamání naší mysli. Máme nespočet možností pracovat s optickou iluzí, ať se jedná o street artové umění a iluzionistické obrazy.

Aakash Nihalani je umělec, který ve své práci používá iluzivní pásy. Je to iluzivní páskový umělec. Jeho díla působí, jako by se vznášely v prostoru. Používá svítící pásku pro vytvoření geometrických tvarů, které mění městské či přírodní prostory.

Felice Varini pracuje v různých prostorech, kde si vyznačí výchozí bod jeho malby a pracuje s tím místem. Jednoduché geometrické tvary maluje na budovy a z jednoho úhlu vidíme celou kompozici, ale jakmile změním úhel pohledu, kompozice se zbortí a vzniká nám nový pohled na dílo.

Damien Gilley vytváří hloubku, kde bychom ji nehledali. Jeho díla jsou tvořená na rovném povrchu. Pro svou práci využívá barevné pásy, které vytváří optickou iluzi. Jeho geometrické práce si hrají s prostorem a samotnou architekturou.

Teo Pirisi, známý pod svým uměleckým jménem Moneyless, je pouliční umělec, který vytváří svá díla na netradičních místech. Jeho díla jsou tvořená v prostoru, tak jakoby se vznášely. Najdeme je v lese, na mostě dokonce i v řece. Pracuje se strunou a vytváří s ní geometrickou optickou iluzi.

Od svých grafitů se odráží a mění pozadí, kde zkoumá tvar a vytváří tím jednoduchou abstraktní instalaci. Jeho umění mluví s geometrií.

„Iluze jsou krásným oknem vedoucím do zrakového vnímání, protože dokáží odhalit skryté překážky v systému vnímání způsobem, který je pro normální proces nemožný.“

- Al Secke ³

V geometrickém umění se autoři od sebe liší, jelikož každý se na to dívá jinak a má pro to jiné pochopení. Každý z nich do toho dává něco svého, své city, emoce a představy. O to jde především. Podle toho je i výběr barev, někdy ta barva má hlavní roli a někdy je zas podřadná. V geometrickém umění má důležité postavení Francois Morelett. Je považován za předchůdce konkrétního a konceptuálního umění a minimalismu. V díle 8 bodů 0° 90° můžeme vidět velký geometrický obrazec, který se násobí a rozkládá, až po konečný výsledek černé plochy.

Konceptuální umění vzniklo v polovině 60. let v různých podobách. Nejdůležitější je myšlenka neboli koncept, která představí umělecké dílo, jež nebyl vytvořen tradičním způsobem. To vyloženě odmítá. Umělec zkoumá prostředky a funkce. Konceptuální umění zbourala tradiční myšlenky o umění a předvedla, co nebylo považováno za umění. Jedná se o mechanickou záležitost, protože všechny plány se dělají předem. Cílem umělce je zaujmout

³ Optický klam. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2020 [cit. 2020-01-30].

diváka myšlenkou, která nemusí být nějak složitá. Dílo je chápáno teprve, až ho umělec dokončí. A nezáleží, jestli divák nepochopí koncept umělce. Protože každý na to bude koukat jinak a sám si utvoří názor, který umělec nemůže změnit. Hlavní představitel byl Sol LeWitt, který v 35 větách formuloval své myšlenky o konceptuálním umění.

„Konceptuální umělci jsou spíše mystici než racionalisté. Dosahují závěrů, které logika nemůže pojmut.“

- Sol LeWitt⁴

Minimalismus vznikl v 60. letech jako reakce na abstraktní umění. Je to první umění, které je tvořeno základními geometrickými prvky. Jeho kořeny najdeme u malířů, kteří byli spojeni s Bauhausem, v dílech Kazimíra Maleviče či Pieta Mondriana. Také je najdeme u umělců, kteří byli sjednoceni v konstruktivním hnutí a s hnutím De Stijl. Cíl objektů je, aby divák na ně koukal tak jak jsou a nehledal v tom něco jiného. Objekty jsou jednoduché, mají čistý design a jasnou barevnost s kombinací světla. Snaží se vyprovokovat diváka, aby si všiml díla. Hlavní myšlenka je, aby geometrické objekty dosáhly co nejjednodušší formy, bez žádného zkrášlení. Umělci používají stejné tvary, které se opakují, jejich díla jsou většinou trojrozměrná a velká, aby přitáhly pozornost. Jedni z hlavních představitelů jsou Carl Andre, Dan Flavin, Donald Judd, Sol LeWitt, Robert Morris a Frank Stella.

⁴ Konceptuální umění [online]. In: . Martina Glenn, 2009 [cit. 2020-01-31]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/smer_list.php?smer_id=75

Konstruktivismus jako umělecké hnutí vzniklo v Rusku v roce 1914. Zakladatelem byl Vladimir Tatlin. Vychází z geometrické abstrakce a díla jsou převážně geometrická s technickým prvkem. Nenajdeme tu žádný dekorativní prvky, ale čistou konstrukci s novými materiály (kovy, dráty, umělé hmoty). Konstrukce, účelnost a kvalita materiálu je přidán velký důraz. Po umělci je žádáno, aby ovládl nové nástroje a prostředky, ze kterých vytvoří nový typ prací. Nesnaží se, aby se díla dala přirovnat ke kráse nebo k citům. Svá díla konstruuje a ponechávají ji svou stálost a její silu, která je skrytá uvnitř. Barvě nepřidávají velký vliv, nemá žádnou vnitřní podstatu věci. Linii uznávají jako neměnnou sílu. Zřikají se malířskému a sochařskému objemu, jenž vytváří prostor. Tvrdí, že jedinou formou prostoru je hloubka a také že základní formou umění je vnímání reálného času s prvkem kinetického rytmu. Umění by mělo být všude, kde se odehrává život.

2.4 Vybraní umělci a jejich díla

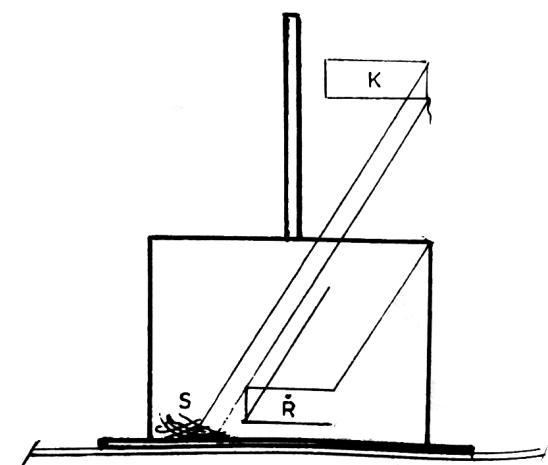
Stanislav Kolíbal

Nejdříve svislá tyč
protože to je souměrnost všeho
Na zemi bílá
mezi tím našikmo hněd
Několik obdélníků
Od rohů táhnou se čáry
vždycky týmž směrem
Ať svislý šikmý nebo ležící
kreslený prázdný nebo zničený
vždycky týmž směrem
podle těch dvou spojnic
mezi podlahou a zdí
mezi zemí a prázdnem
mezi myšlenkou (kresba tužkou)
a zánikem (síto)

- *Pravidlo proměnlivost, 1975* ⁵

Tuhle báseň jsem si vybrala proto, že mi lehce připomíná mou závěrečnou práci, kde pracuji s kresbou v prostoru a využívám zde bílou stěnu a podlahu. Stanislava Kolíbala jsem si vybrala díky jeho jazyku, který používá a to je geometrický.

⁵ KOLÍBAL, Stanislav. O čem a proč. V Řevnicích: Arbor vitae, 2016, s. 42. De arte. ISBN 978-80-7467-111-1.

Obr.1: S.K. - Pravidlo proměnlivost, 1975

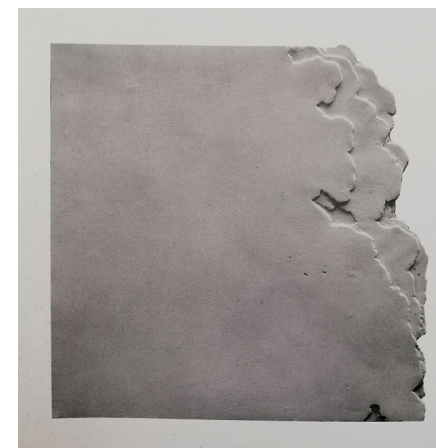
Zaujaly mě jeho kresebné práce, které postupně dál rozšiřoval, ať se jednalo o akvarely, reliéfy z kartonu nebo Černé a Bílé reliéfy. I to jak propojí kresbu do prostoru, to mi přijde jako důležitý bod. Jelikož ve své práci se snažím o přenesení kresby do prostoru na základě jedné básně od Rupí Kaur.

V jeho pracích hraje důležitou roli roh, s rohem se v jeho dílech setkáváme v různých situacích a podobách. Ale na začátku své kariery v 50. let se zabýval tématem lidské postavy, především žena s rukama bok. Vzniklo celkem šest plastik, každá na to samé téma, i když každá je jinak řešena. Nešlo mu o objem, ale především se zajímal o obrys. Od 60. let dochází k abstrakci, kterou doplňuje geometrickými tvary. Jeho hlavním tématem je labilita a pomíjivost v čase. Pro své realizace používal bílou sádku. Využil i jiný materiál jako je dřevo, pletivo a kov, ale vždy to sjednotil bílou sádkou. Inspirací mu byly objekty od Alexandra Caldera (*Mobil* 1932, *Lobster Trap* a *Fish Tail* 1939), které dělal zcela nehmotně, z drátů zavěšených od stropu. A to Kolíbala přesvědčilo, že se sochy nemusejí tvořit jenom z hmoty, ale i z linií, ploch a prázdného prostoru. Nejde mu o dekorativní geometrii, aby hezky vypadala, ale jde mu o to, že pomocí geometrických tvarů může vytvořit určitý děj času. Například socha *Labil*: čtyři polokoule, které se navzájem jistí. Jde tam o otázku času, děj ještě trvá, ale za chvíli může pominout.

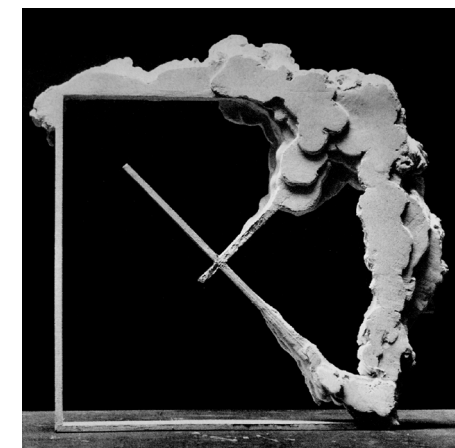
Jeho objekty mají v sobě jiný obsah než vizuální stránku, kterou můžeme na první pohled vidět. Na přelomu 70. a 80. let vytvořil cyklus *Bílých kreseb*. Kresba je vyjádřena linkou, to jak je silná, co spojuje, ohraničí a či nespojí. Krátce potom kreslenou linku nahradil černou napnutou nití. Na některých místech se přetrhla a volně visela.

A o to mu šlo, jelikož takové přerušení se moc nedalo nakreslit tužkou. Pomalu začínal pracovat se stěnou a podlahou, které se stávaly součástí díla. Na konci 80. let mu vznikla menší série kreseb nazvaných *Iluze a fikce*. Myšlenka byla taková, že šikmé a vodorovné čáry mohou jistým způsobem spolu splynout. Buď našima očima, nebo dvojrozměrné ploše. Popření zobrazovaného prostoru ho v té době zajímalo. Ke konci 90. let ukončil téma času a jeho narušení. V ateliéru pracoval na trochu jiné prostorové věci. Jednalo se o *Průnik dvojího pohledu*. Čtyři svislé stěny, jejichž základnu tvořil lichoběžník, kde mezi nimi stál uzavřený tvar s opačnou perspektivou.

Aby u diváka vytvořil dojem, že dílo je z kamene, použil tmel, který byl použit na dřevěné desky. Tuto techniku použil na svých dalších dílech a to na šesti reliéfech, která nesla jméno *Geometrická cvičení*. Téma byla čistá geometrie, určovala vystupující tvar doplněn kresbou. Zlom v jeho kariéře byl roční pobyt v Berlíně. Tam vznikla stovka kreseb k návaznosti na *Geometrická cvičení*, která vznikla v Praze před odjezdem. Pracoval s problematikou geometrického řádu, chtěl odhalit harmonii a skrytý řád, který po ukončení kresby byl viditelný. Vyhledával schody mezi průsečíky, kružnicemi, čtverci a diagonály. Šlo mu hlavně o sdělení. Tyto kresby nakonec využil jako půdorys. Na menších modelech z kartonu si vyzkoušel zvednout do určité výšky některé čáry, kruhy či půlkruhy. Pak to udělal ve větším měřítku a vznikly mu plastiky, které pojmenoval *Stavba*, poněvadž vycházely z půdorysu a měly hodně společného s architekturou. Některé plastiky vyplnil, aby představovaly plnou hmotu. Tyto cykly měly vliv na další práce, jak na akvarely, tak i na šrafování. Má za sebou jisté zkušenosti s prostorovými objekty, kde se některé hrany kryjí a je mezi nimi určitá vzdálenost. Díky tomuto se zabýval problémem reliéfu.

Obr.2: Oblak, 1967

Obr.3: Začátek, nebo konec, 1968

Obr.4: Nedostatečně vymezený prostor, 1969

Tyhle sochy mě zaujaly především díky své neobvyklosti. I to jak pracuje s přírodními materiály. V prvním díle vidíme sádku, v druhém výtvaru můžeme pozorovat hliník a ve třetí práci najdeme dřevo, štuk, sádku a koudel. Můžeme postřehnout, že tyto sochy se navzájem doplňují, kontrastují s nedokončenými tvary s přesnou geometrií. *Oblak*, líbí se mi jak na začátku je dílo přesně udělaný bez chyby a postupně přejde do neuhlazené formy, která není dokončena. Jeho kontrastem je *Začátek, nebo konec*. Tohle dílo je vzdušné. Je tu rozpor mezi přesnou linií a uvolněným tvarem. Ale u díla *Nedostatečně vymezený prostor*, nacházíme, že objekt přesahuje víc do prostoru než ostatní. I zde je rozpor mezi přerušným a dokonalým tvarem. Jeho myšlenkou byla labilita a pomíjivost v čase.

Obr. 5: Stanislav Kolíbal
Diagonály, 2004

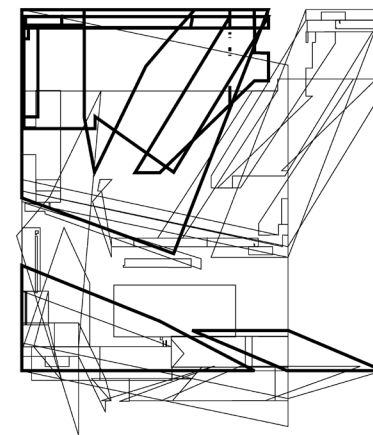
Obr.6: Anna Šimralová
Bez názvu, 2019

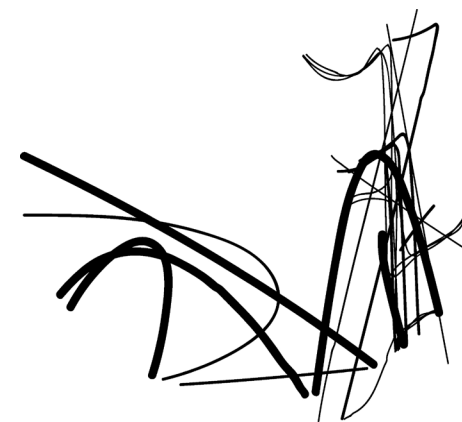
Obr.7: Anna Šimralová
Bez názvu, 2017

Je to nová podoba kresby, pomocí vrstvení vzniká nová kresba, která vy-
značuje různé směry linek. Moje kartonové objekty vznikly náhodou. Jsou
to odřezky, jenž jsem pokládala mimo plochu. S kartonem pracuji ráda, už
od střední školy. Je lehký, dá se s ním lehce manipulovat a hlavně nedělá
nepořádek jako polystyren.

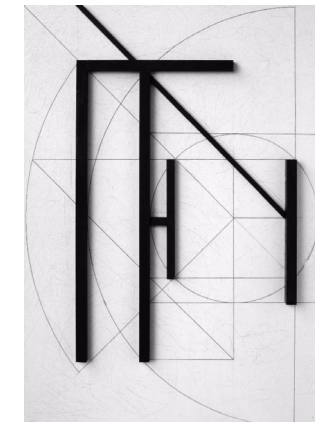
Kdybych tyhle díla měla srovnat, tak mají podobný rysy. A tím rysem je
karton a geometrické prvky. Já pracovala s náhodou a zjistila jsem, že
náhodně tvořené kompozice vypadají někdy líp než ty, které jsou úmyslně
vytvořené. Sama jsem se o tom přesvědčila na konci třetího ročníků, kde
byla na zdi vystavená velká náhodně postavená kompozice s hýbacím prvkem.
Práce byla vytvořena z kartonu a bílého papíru.

Obr.8: Anna Šimralová
Druhý ročník, 2017

Obr.9: Anna Šimralová
Třetí ročník, 2019

Obr.10: Stanislav Kolíbal
Černobílé nápovědi, 2014

Linie mě doprovázela již od prvního ročníku. Vždy jsem vycházela ze
svých kreseb. V první ročníku, letní semestr, jsem našla inspiraci u
tištěných spojů. Byla jsem uchválena její přesností i její nedokonalostí.
Ve druhém ročníku jsem překreslovala chyby a vznikla mi série grafk, pro
které jsem neměla využití až doteď. A ve třetím ročníku, jsem kreslila
věci, tak jak je vidím bez brýlí a dala jim určitou podobu, kterou jsem
upravila. Inspirací mi byly dráty zapojené do arduina. Když jsem viděla
Černobílé nápovědi, tak mi to připomnělo tyhle moje grafky. Je tu kombi-
nace kresby a plastiky.

Narodil se 11. prosince 1925 v Orlové na Těšínsku. Je proslulý jako sochař, ilustrátor, grafik, scénograf, autor instalací a architektonických projektů. V roce 1943, poprvé vystavuje v Domě umění v Ostravě. V letech 1945-1951 se věnuje studiu grafiky na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, v ateliéru užité grafiky u Antonína Strnadela. V dalších letech 1951-1954 navštěvuje Divadelní fakultu AMU, obor scénografie u Františka Trösterera. Spolupracuje s divadly v Ostravě a Opavě. Po studiu se stává učitelem jevištní techniky, až do roku 1959. V roce 1957 se účastní výstavy Pěti mladých, která se stane zárodkem tvůrčí skupiny UB 12, jenž byl jejím členem. V roce 1963 se zúčastnil soutěže na výzdobu českého velvyslanectví v Brazílii, kde je menší náznak geometrické abstrakce, která je součástí architektury. Na základě stipendia DAAD v roce 1988, rok pobýval v Berlíně, kde vytvořil víc jak sto kreseb. Od roku 1970 do roku 1988 nesměl u nás vystavovat a sedm let mu nedovolili vyvážet. Protože v roce 1973 měl svou první zahraniční výstavu v Miláně, která měla veliký úspěch a potom celá zůstala v Itálii. Ministerstvu kultury se to přičilo a vydala na něj příkaz, že nesmí jeho díla být prodána a vystavována. V letech 1990-1993 byl profesorem na pražské AVU. Intenzivně vystavuje od 50. let do současnosti, ale od 70. let převážně v zahraničí. Reprezentoval Česko na bienále v Benátkách, které se konalo od 11. května do 24. listopadu 2019. Díky tomu, že ilustroval knihy, se mohl sám financovat a stal se tak nezávislým.

Esther Stocker

U Esther Stocker se mi zalíbila její instalace v prostoru. To jak používá jednoduchou barevnost, bílá a černá. To jak pracuje s celým prostorem a hraje si s ním. Jak se snaží diváka zapojit, aby víc prozkoumal její dílo. Ale co se mi líbí, je malba v pozadí. Jelikož v mé práci bude v pozadí malovaná kresba, která bude pokračovat na zem. Práce bude vycházet z básně, sice to na první pohled tak nebude vypadat, ale moje práce stejně jako její má hlubší význam.

Hlavní znak její práce tvoří bílé a černé čáry a mřížky. Zkoumá prostor a jeho hranice. V pozadí můžeme vidět malbu. Nápady na prostorové instalace vycházejí z její malby. Sama se považuje za malířku. Než začala dělat instalace, tak předtím se deset let věnovala malbě. Pokaždé začíná s kresebným návrhem, někdy si udělá i model. Představivost hraje velkou roli v jejích pracích. Sama říká, že nechce být ovlivněna prostorem. Jde ji o to, aby divák nepoznal, kde začíná podlaha a zeď. Z počátku pracovala se škálou šedé barvy, ale nakonec se od ní odvrátila a přiklonila se k bílé a černé barvě. Zkusila i barvu, ale není pro ni tak důležitá.

Esther Stocker převážně dělá sochy z papíru, má k němu vřelý vztah. Ale najdou se i sochy dělané z plachty, když se jedná o venkovní instalaci. *Zmačkané sochy* (obr.14) vznikají pomocí pryskyřice, kde pomačkaný papír do ní ponoří a tím znehybní tvar. Osobitý rys její práce je na papír natištěn geometrický vzor, který je pokrytý hliníkem v černé a bílé barvě. Objekty postupně mačká a přehýbá. Snaží se je zavěsit, sklopit, nebo pokud se jedná o větší objekty umístí je do prostoru. Usiluje o zkreslení prostoru tak, že rozbiže geometrický řád.

Obr.11: Esther Stocker
Zmačkané sochy, 2018

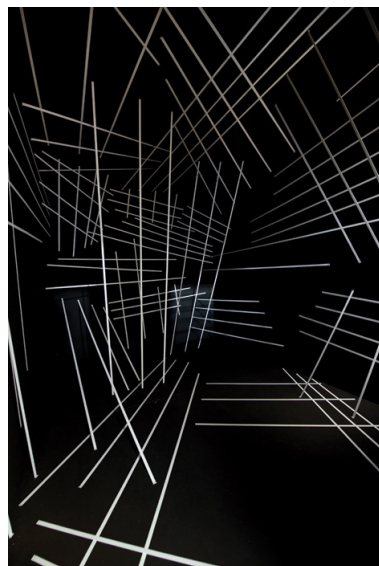

Obr.12: Esther Stocker
Zrušení pořádku prostřednictvím zmačkání a skládání

Svá díla nepopisuje nějak složitě. Jak sama o sobě říká “ta s těmi černými a bílými mřížkami”. Přesto pro ni mají její práce hlubší význam. Během práce přemýšlí o logice a estetice, ale estetika u ní vyhrává. Náhoda není nic pro ni, nevěří ji. Práce má čisté, minimalistické a najdeme zde i abstraktní geometrii. Důležitým prvkem je její vizuální systém, vytvořený na mřížkách, který tvoří poruchu a optický zlom.

Svá díla nepopisuje nějak složitě. Jak sama o sobě říká “ta s těmi černými a bílými mřížkami”. Přesto pro ni mají její práce hlubší význam. Během práce přemýšlí o logice a estetice, ale estetika u ní vyhrává. Náhoda není nic pro ni, nevěří ji. Práce má čisté, minimalistické a najdeme zde i abstraktní geometrii. Důležitým prvkem je její vizuální systém, vytvořený na mřížkách, který tvoří poruchu a optický zlom.

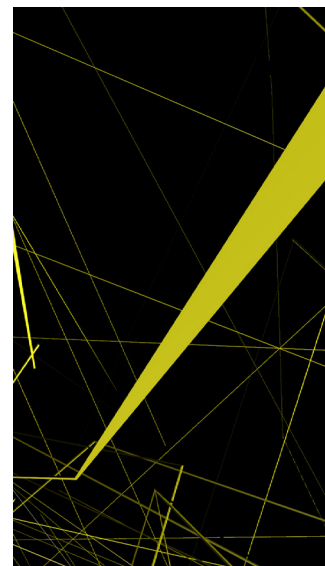
Vytváří geometrickou strukturu založenou na opakujících se prvcích, které vytvářejí určitý rytmus, jenž pak tento systém sama autorka rozbije. V určitých místech přerušuje čáry, zesiluje a bourá geometrické tvary, které jsou umístěny na stěně, podlaze a stropě. Diváci, kteří se ocitnou uprostřed optické iluze ve třech rozměrech, tak pak mají za úkol odhalit prostor. Pracuje jak vertikálně, horizontálně tak i diagonálně. Linie jdou z jednoho konce na druhý, někdy je tato linie přerušena či vystupuje víc do prostoru. V její instalaci nejde jen o samotnou kresbu čar, různě překřížené, ale jde tu i o světlo a pohyb diváka, který se může ztratit. Právě pohyb odlehčí instalaci a nepůsobí tak přísným geometrickým dojmem.

Obr.13: Esther Stocker
Bez názvu, 2009

Obr.14: Anna Šimralová
Bez názvu, 2016

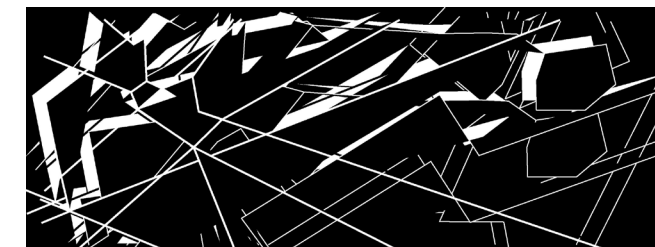

Obr.15: Anna Šimralová
nahore dole vpravo vlevo, 2018

U téhle instalace (obr.16) bych řekla, že jsou tam všechny znaky její práce. Barevnost, linie čar, jednoduchá geometrie, která vytváří optickou iluzi. Vlastně nevíme, kde je zem, strop a stěny. Hledáme prostor, který nám tu vytvořila. Už v prvním ročníku (obr.17) na tvůrčích dílnách jsem se dotkla prostoru. Vytvořila jsem menší model místnosti a procouvala jsem s ním. Byly tam dvě linie, jedna tenká a druhá radikálnější. V třetím ročníku (obr.18) jsem pracovala víc s prostorem, ale trochu jinak než sama autorka. Tady jsem pracovala s počítačovou technikou a bylo to práce v nereálném prostředí. Bylo tam na sobě několik čar, které se překrývaly. Ani tady jste nevěděli, kde se naházíte. Cílem mé práce bylo vytvořit pro diváka interaktivní instalaci, kterou si může sám osahat.

Obr.16: Esther Stocker - Bez názvu, 2010

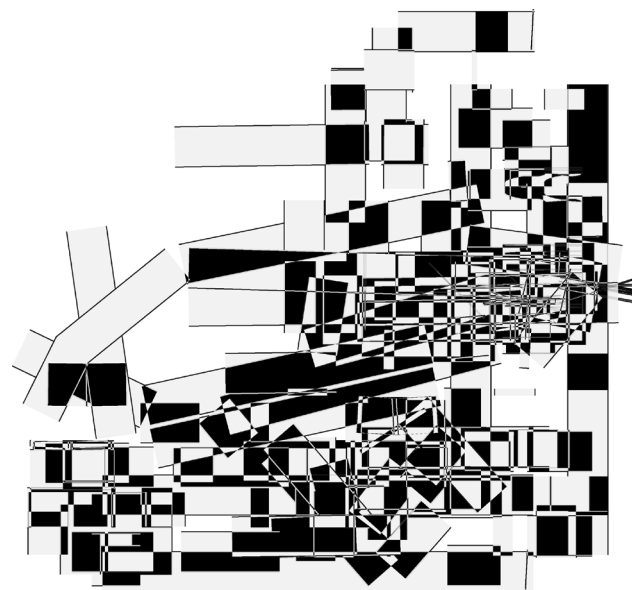

Obr.17: Anna Šimralová - Bez názvu, 2016

Její dvojbarevné obrazy mají společný prvek a to je linie, buď černá, nebo bílá. Ve svých dílech, přerušuje linii, kterou zesílí, ztenčí či jinak geometricky ji přeruší. Tím nám ukáže optickou iluzi, kde odhalíme prostor. Ve svých obrazech vždy naruší řád. Tento obraz jsem vybrala hlavně kvůli své práci, kterou jsem dělala v prvním ročníku. Jedná se o nevyužitou grafiku, která ležela v „šuplíku“. Právě když jsem spatřila její malby, vzpomněla jsem si na tuhle starší práci. Stejná barevnost, černá a bílá. V obou pracích vidíme geometrii a snaha o iluzi prostoru.

Obr.18: Esther Stocker- Brno Art Open, 2013

Obr.19: Anna Šimralová - Bez názvu, 2017

I tady je jistá podobnost. Ale liší se to v tom, že tu ukazuji instalaci a grafiku. Dvě rozdílné věci. Ale pořád můžu říci, že je i tady najdeme iluzi v prostoru. Esther ve své práci použila vzor šachovnice a já u své použila něco podobného. Tahle grafika z druhého ročníku mi vznikla náhodně. Hrála jsem si s vrstvami a pracovala jsem tu s náhodou. I ve 3. ročníku jsem s ní pracovala. Od toho se navzájem lišíme, Esther Stocker nevěří na náhodu, ale já ano.

Narodila se v roce 1974 v Silandru v Itálii. Studium započala v roce 1994 na Akademii výtvarných umění ve Vídni. O dva roky později pokračovala na milánské Akademii výtvarných umění Brera a nakonec se vydala do spojených států, kde v roce 1999 byla na kalifornské vysoké škole Art-Center Collage of Design v Pasadeně. Koncem 90. let samostatně i skupinovně vystavuje v Rakousku a v zahraničí. Pracuje v prostoru a na veřejném místě, kde vytváří své osobité instalace. Obdržela mezinárodní uznání za její prostorové instalace. Momentálně se nachází a pracuje v Rakousku.

Zaujala mě především, jak manipuluje s prostorem, jak si s ním pohrává a dává do něj všechno. I když dělá více méně stejné věci tak opak je pravdou. Každá její instalace je svým způsobem jiná, nikdy neuvidíte stejnou formu. Když k té instalaci půjdete blíž, uvidíte to jinak než z dálky. Je to krásný kontrast. Jako její obrazy, kde na sebe vrství, přičemž jedna vrstva je rovná a ostatní jsou šikmé. Rozbije tu řád a začnete o tom víc přemýšlet a váš pohled se změní.

„Moje instalace jsou obvykle vyrobeny z velmi jednoduchých materiálů, jako je malované dřevo, maskovací páska nebo karton. Líbí se mi, že když se přiblížíte, vypadá to jednoduše nebo jako něco, co byste mohli udělat sami, ale když ustoupíte, vypadá to jako fikce, jako by se mohla vznášet v prostoru, i když je to jen připevněné ke zdi. Je to trochu banální, ale zároveň je to magie.“⁶

⁶ Esther Stocker, Artist. In: *Esther Stocker, Artist* [online]. New York: Sight Unseen, 2010 [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: <https://www.sightunseen.com/2010/02/esther-stocker-artist/>

Felice Varini

Felice Variniho jsem si vybrala díky jeho iluze ploché grafiky, které vytváří v trojrozměrných prostorech. I já sama jsem se dříve trochu zajímalo o prostor, ale v jiném slova smyslu. I teď ve své práci budu pracovat s prostorem, ale pořád to bude trochu v jiném stylu. Ale i přesto to jak používá jednoduché prvky, které se zdají být abstraktní, dokud se na ně nepodíváme jinak. A to je to proč jsem si ho vybrala. Máme možnost volby a je na nás jak na jeho díla budeme vzhlížet.

Narodil se v roce 1952 v Locarnu ve Švýcarsku, ale žije a pracuje v Paříži. V roce 2000 byl nominován na cenu Marcela Duchampa. Malbě se věnoval od mládí, když mu bylo 10 let, viděl italského umělce Lucio Fontana, který rozřízl obraz přímo uprostřed. Tento výjev mu otevřel dveře do moderního umění a tehdy začal přemýšlet o malbě. Nevěří v inspiraci, jak sám říká, není to nic pro něj. Byl kritizován, že není „skutečným malířem“, ale on si z toho nic nedělal. Věří, že každý může malovat, hlavně o tom musí přemýšlet. Na umělecké dráze je přes 30 let. Od začátku své tvorby používal stejný postup. Zpočátku nedělal tak velké věci, většinou se jednalo o nějaký vnitřní prostor, kde se divák soustředil na roh místnosti nebo na chodbu. Během let nasbíral mnoho zkušeností a vytvářel daleko větší práce.

Varini chce, aby divák věděl o dvou pohledech na jeho dílo, výchozí bod a mimo jeho bod. Jeho zájmem je to, co se děje mimo jeho počáteční bod. Rád nachází místa, která využívá pro své práce, kde jeho dílo má jiný tvar a perspektivu. Jeho hlavním znakem je optická iluze. Pracuje s geometrií v prostoru, převážně v interiéru, na veřejném místě či na fasádě budovy.

Na jeho práce se můžeme dívat z více úhlu. Když se na něj podíváme mimo výchozí bod, už nevidíme jasný obraz kruhu, čtverce nebo čáry, ale vidíme zlomené tvary, které se setkají prostorem. To je pro něj typické. Jeho základ tvoří prostor v architektuře a v krajině. Je to jeho plátno. Pracuje na místě, tady a teď. Všímá si nepatrných detailů, jakou jsou materiály, historie a architektura. Jeho výchozím bodem je úroveň očí. Přinejlepším, když je na místě průchod do jiné místnosti, posazené více budov za sebou, ulička mezi budovami nebo plno jiných takových zajímavostí. Ale není to podmínkou. Mimo výchozí bod jsou jeho geometrické tvary velmi hravé, jsou zlomené, protáhlé nebo se zmenšují. Někdy tyto obrazce sahají na okna a tím vytvářejí efekt barevného skla. Je to hra se světly a stíny. Používá jednoduché tvary, jelikož po zhlédnutí z jiné perspektivy, se jeho geometrie zlomí a dílo je náhle abstraktní. Proto není potřeba použití složitých tvarů. To samé můžeme říci o barvě. Barva díky světlu a stínu změní odstín. Tím se nám nabízí celá paleta odstínů. Proto mu stačí jedna barva.

Přes budovy – Tato instalace pokrývá devět budov, které mají na sobě velké geometrické tvary. Z různých úhlů se zdá, že tyto tvary jsou rozmístěny náhodně, ale opak je pravdou. Z jednoho konkrétního místa můžeme vidět jeden přesný tvar. Na pomoc mu byli asistenti a také speciální kamera z Francie, s kterou promítali na budovy. Použil zde stříbrnou hliníkovou fólii, která vytvořila pro oko speciální efekt. Podle denního světla se měnila. A to díky struktuře budovy a jejího povrchu.

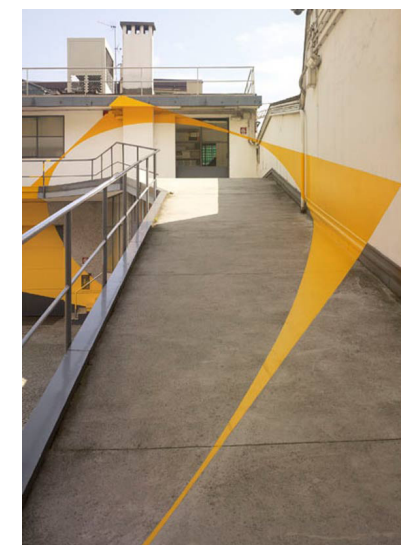
Obr.20: Felice Varini – Přes budovy, 2013

Obr.21: Felice Varini
Kruhy a úlomky, 2009

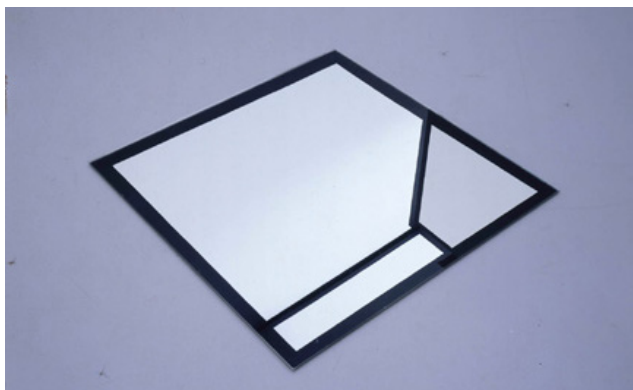
Kruh a úlomky – pomalovaná západní švýcarská vesnice Vercorin. Vesnici pomaloval 28 stříbrnými kruhy, samozřejmě mu byl nápomocen jeho tým. Večer, pomocí reflektoru a jeho týmu, na vesnici vyznačili kruhy, kde se budou nacházet. Jako většina děl, tak i toto nebude výjimkou. I tady se musím dívat z jednoho úhlu, abychom viděli celek jeho práce. Většina jeho práce netrvává věčně, trvají přibližně pár týdnů.

Na obou pracích se mi líbí, jak použil stříbrnou pásku, která vytváří zajímavý efekt na povrchu budovy. Trošku to na mě působí, že ty tvary tam vlastně nejsou, že místo těch tvarů je ořízla část budovy. Tím to je pro mě zajímavější, než kdyby zde použil barvu.

Obr.22: Felice Varini – Ellipsa v hrazdě, 2010

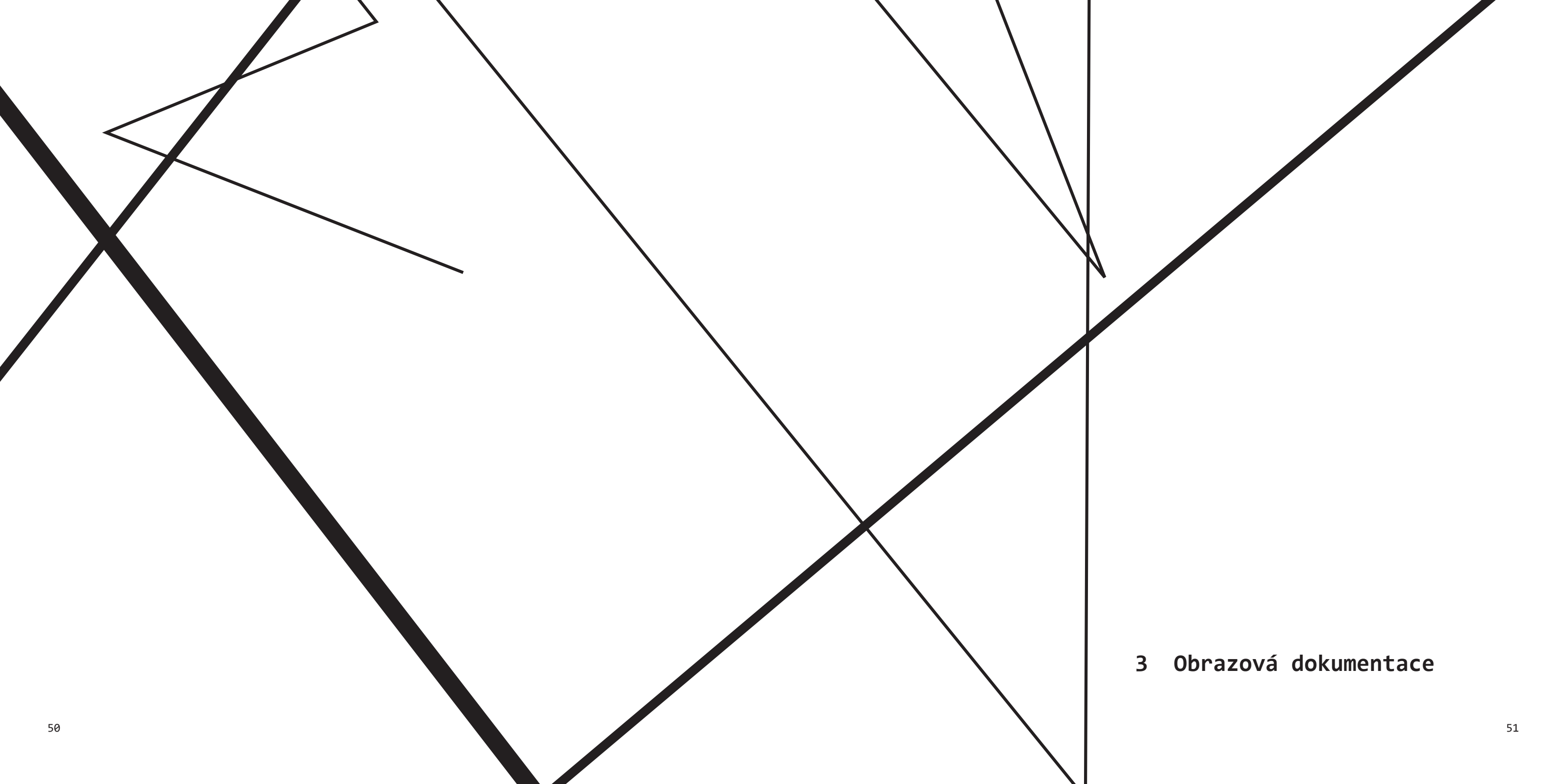
Instalace, která narušuje hranice. Vidíme zde perspektivní malbu, která se při jiném pohledu změní na neuspořádanou kompozici. Ale z toho správného bodu vidíme celistvý tvar. Použil zde žlutou akrylovou barvu. Ani nemohu říct, co se mi zamlouvá víc. Jestli kompozice mimo výchozí bod nebo přímí bod. Oboje dvoje mi přijde velice zajímavé, zvláště jak na nás působí zkreslení obrazu. Na první pohled se může zdát, že je to projekce nebo něco takového a ne malba. Ale to, že se jedná o malbu, je pro mě neuvěřitelné. Jak pracuje s prostorem, jak ho vnímá, ten smysl pro detail a ta preciznost. I to jak používá jednoduché tvary, k tomuhle není potřeba složitosti. V jednoduchosti je krása.

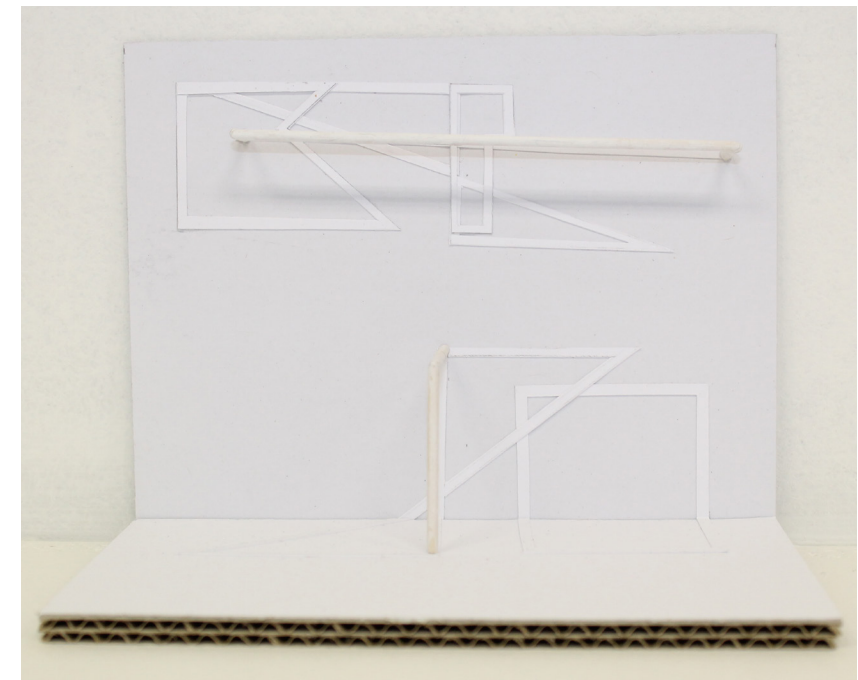
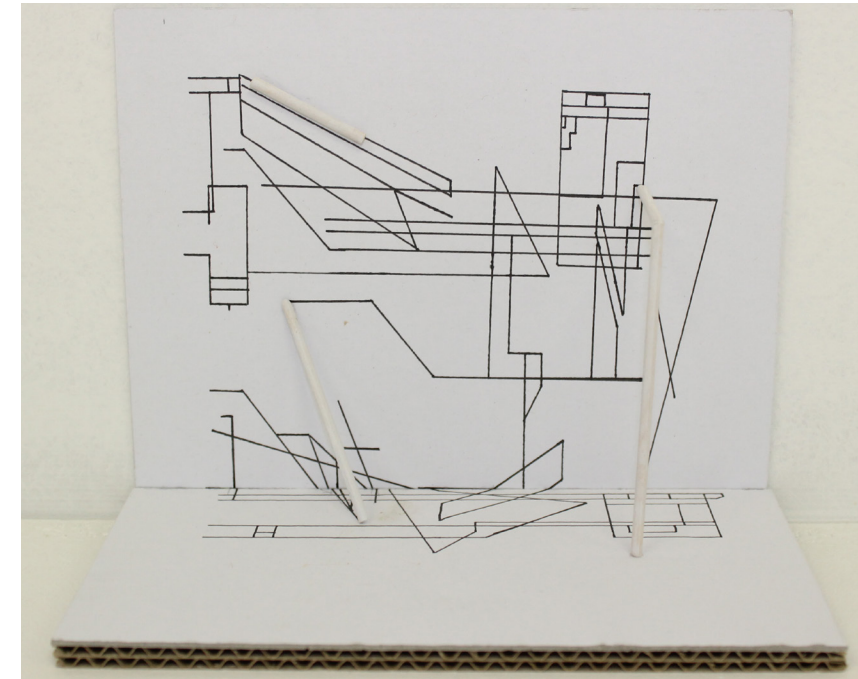
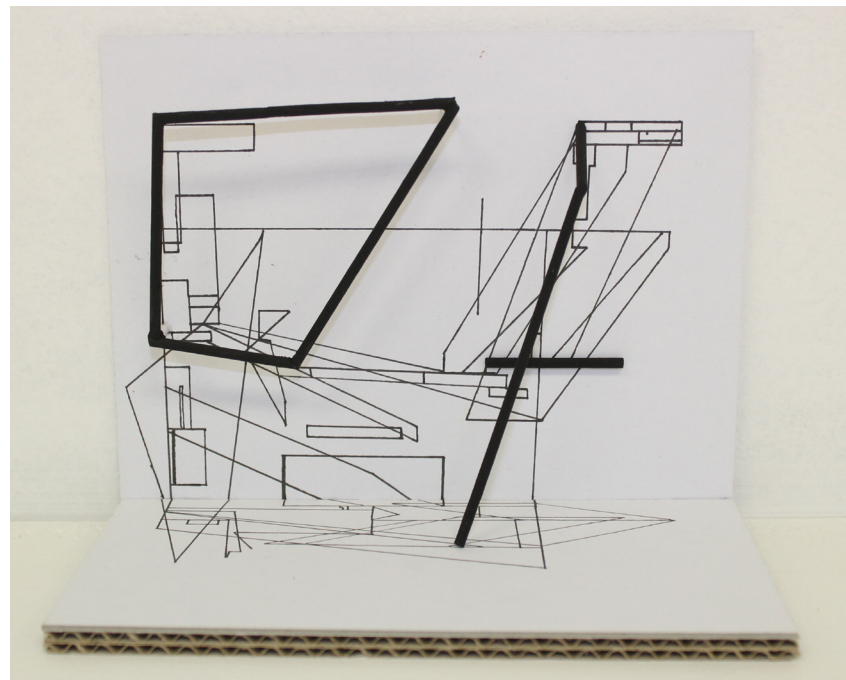
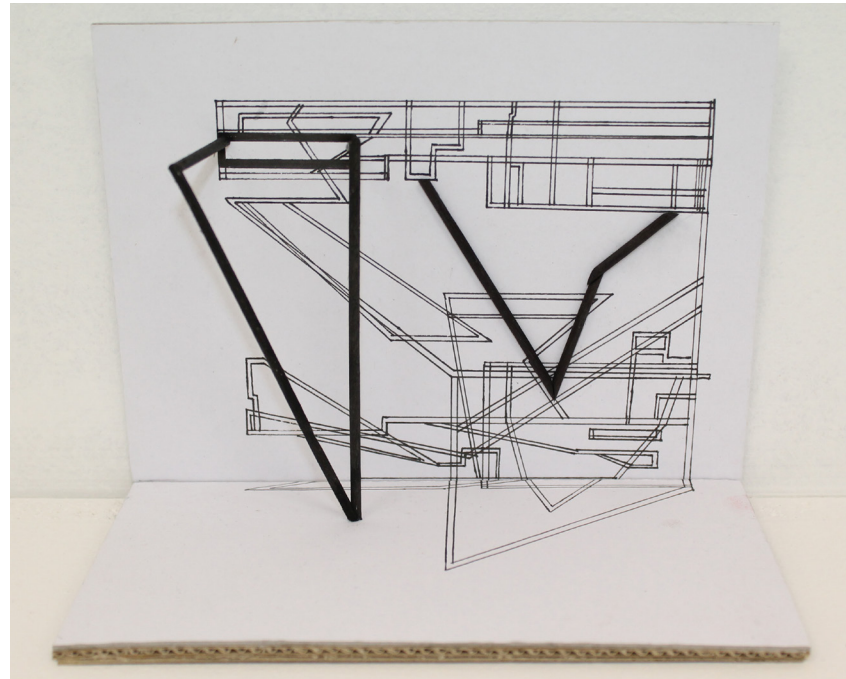

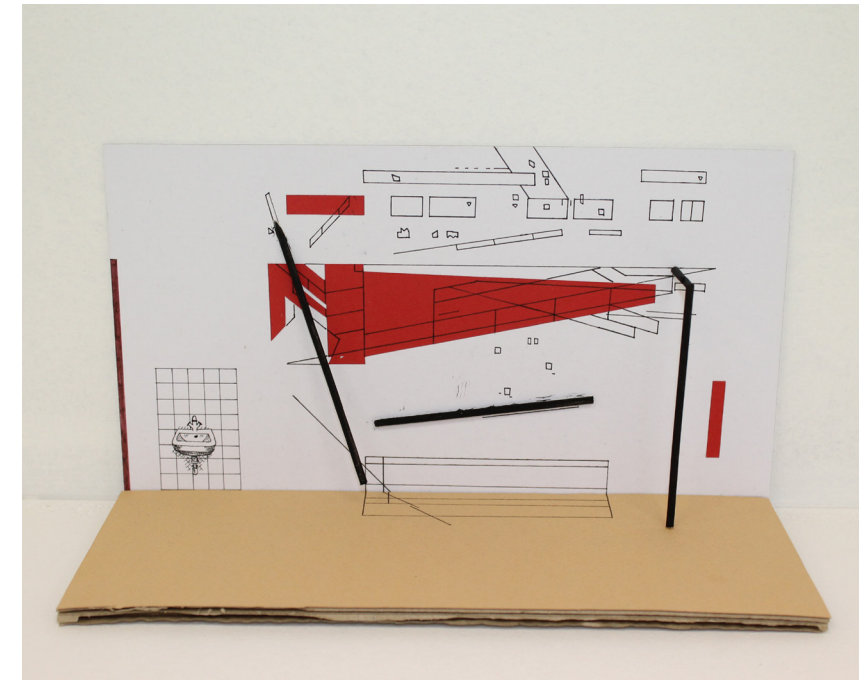
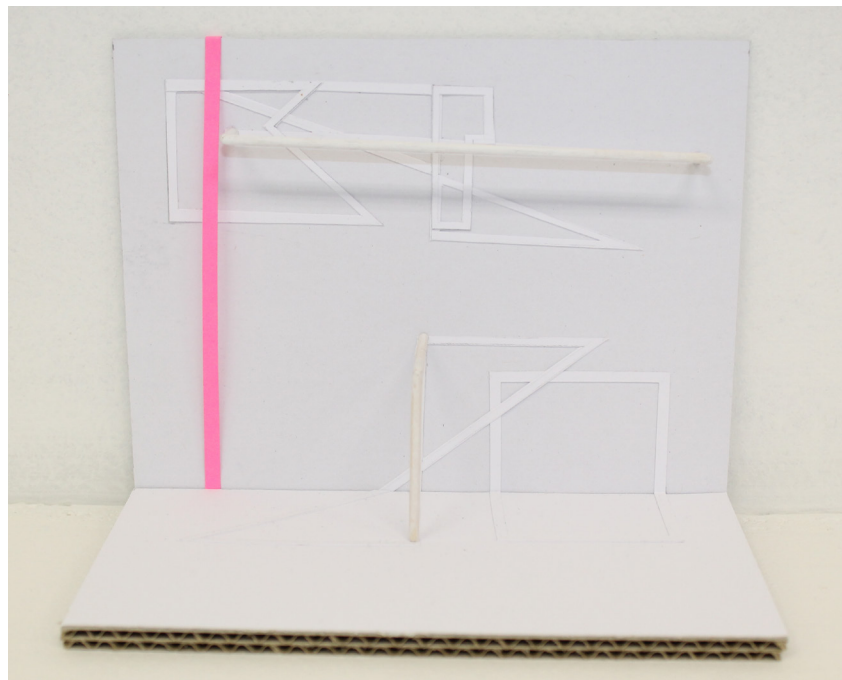
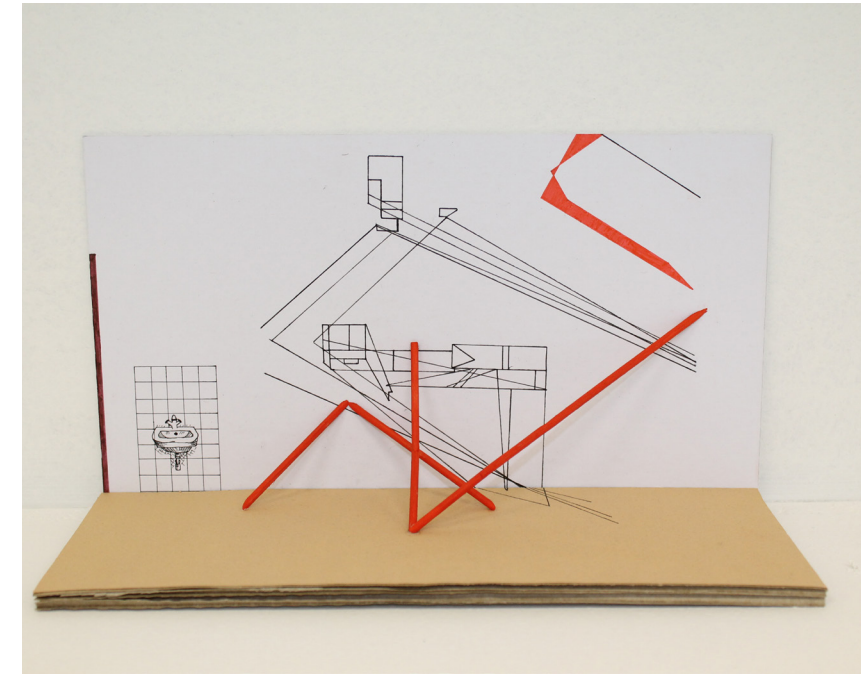
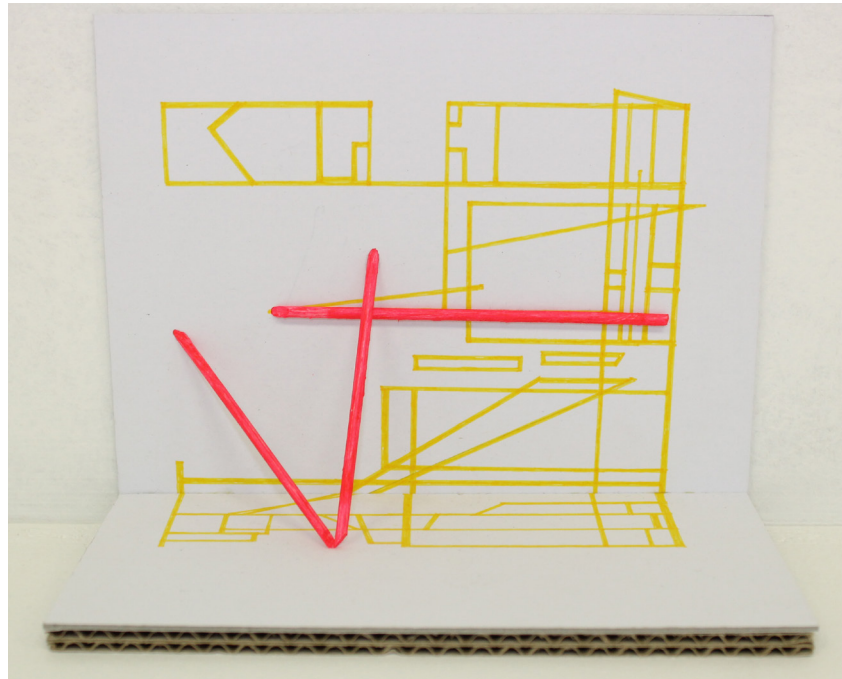
Obr.23: Felice Varini - Slim Carre na zemi ve čtyřech č.1, 1990

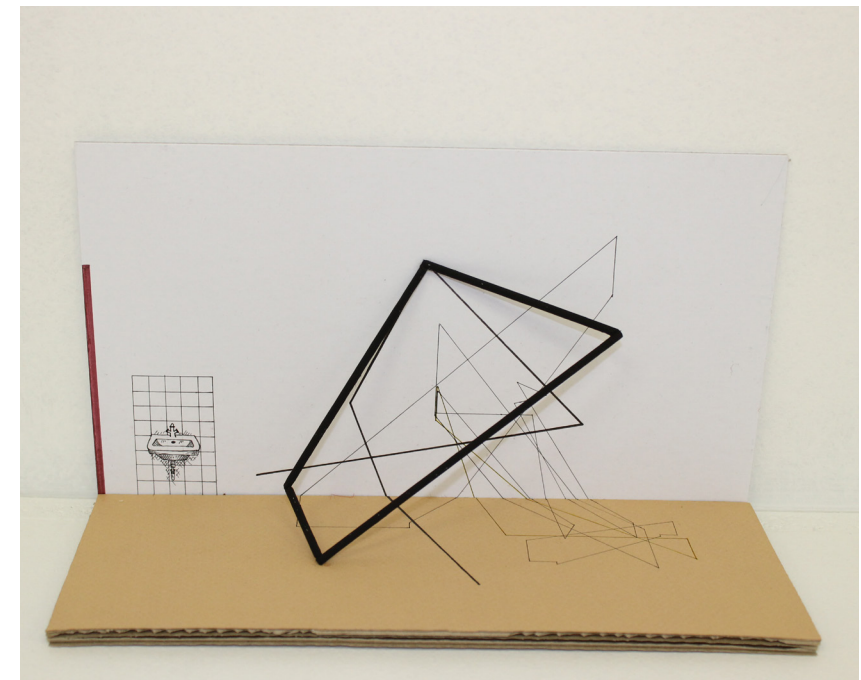
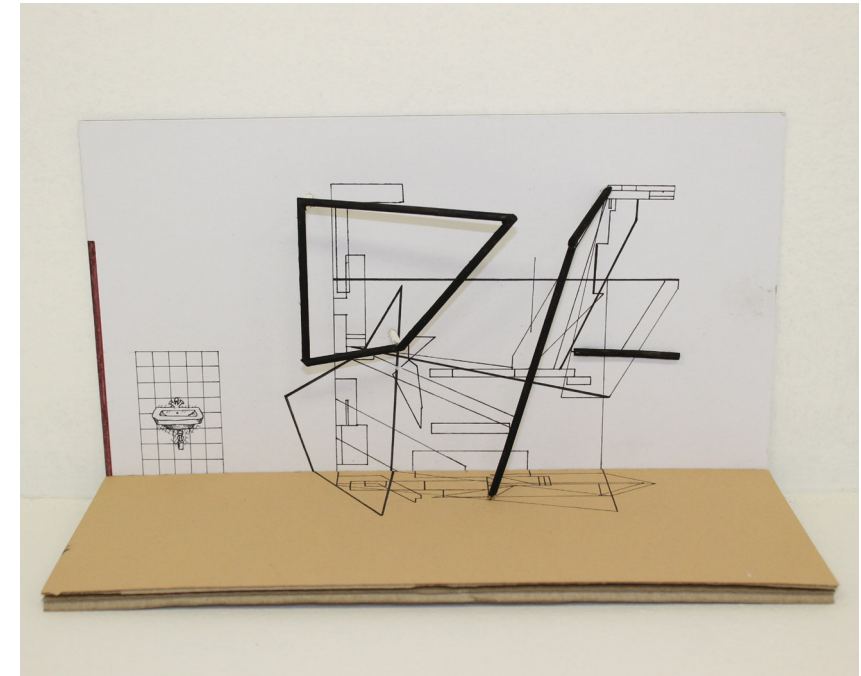
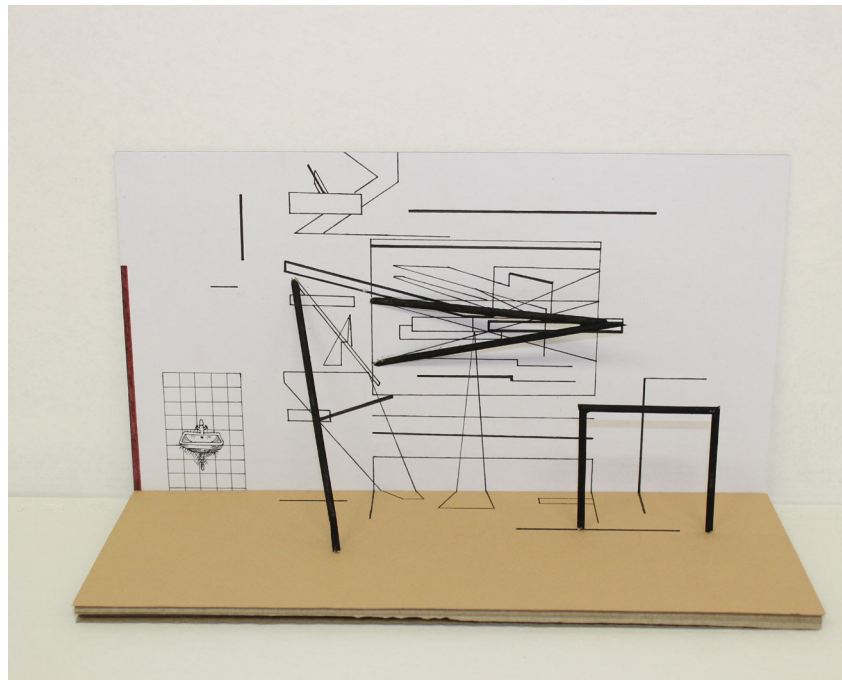
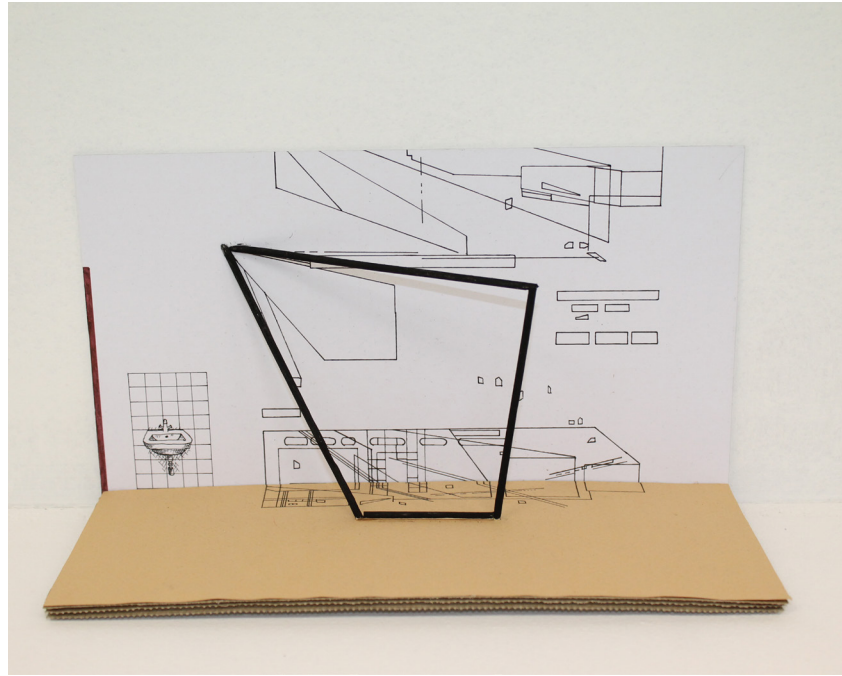
Tuhle práci jsem vybrala, jelikož mi přišla, že se trošku liší od ostatních prací. Jeho plátnem je vnitřní a venkovní prostor, kde pozadím je architektura. I tady má své plátno, které je neobvyklé, ale přesto všechno i zde vytvoří kousek umění. Na první pohled (samozřejmě když stojíme ve správném úhlu) vidíme střešní okno. Je tu hra se světly a stíny a o to víc mi to k tomu směřuje. Ale zdání klame. Jedná se o optickou iluzi. I když tohle dílo může působit tvrdě, pořád tu najdeme jemnou geometrii.

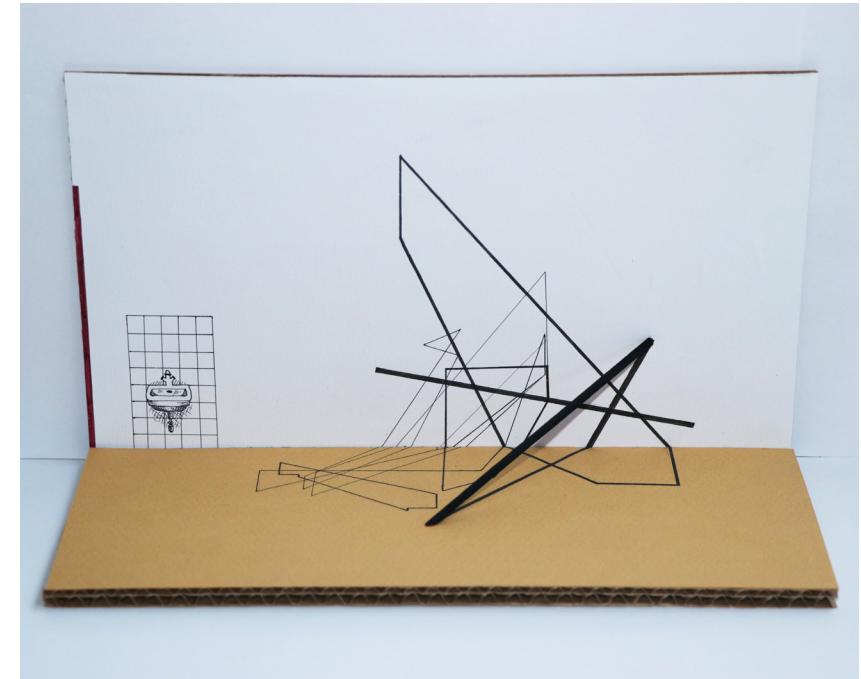
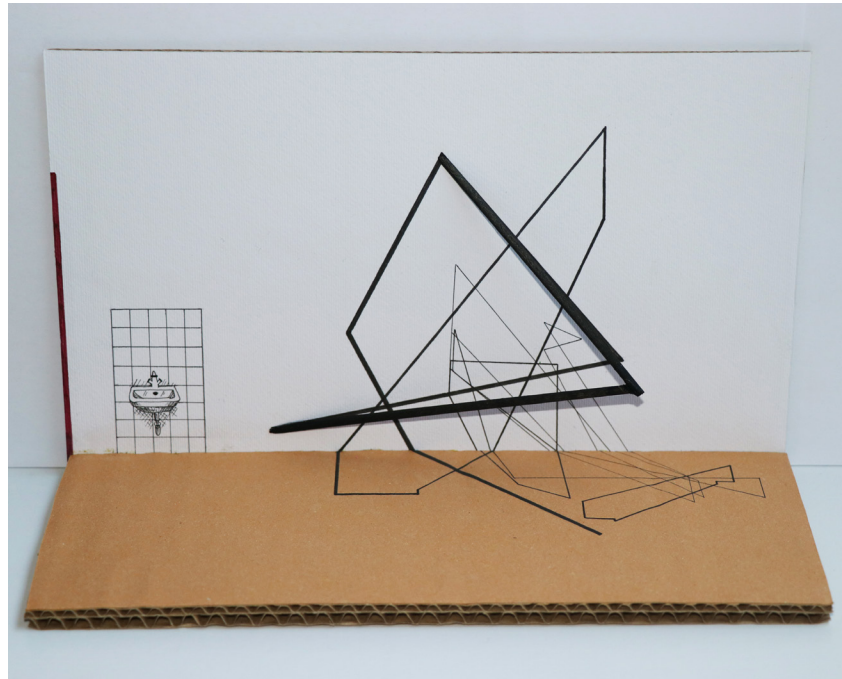
Sám o sobě říká, že je malíř a architekt. Jeho hlavním záměrem je malování na trojrozměrné realitě. Nechce vytvářet realitu, Ta je daná, ale prostor, ten se mění. Samotnou realitu považuje za instalaci, kde pracuje s barvou. Čímž mu vznikne něco nového, nové světlo, barvy a tvary. Prostorem není nějak omezen, je mu otevřený. Radši se soustředí na jednu věc, jelikož je obtížný dělat více věcí na jednu. Proto se věnuje jen malování.

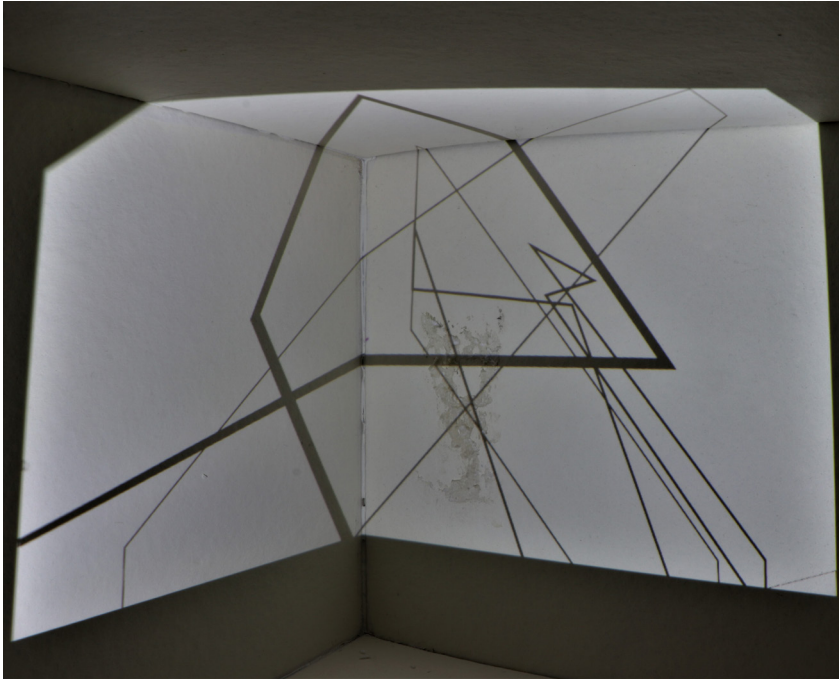
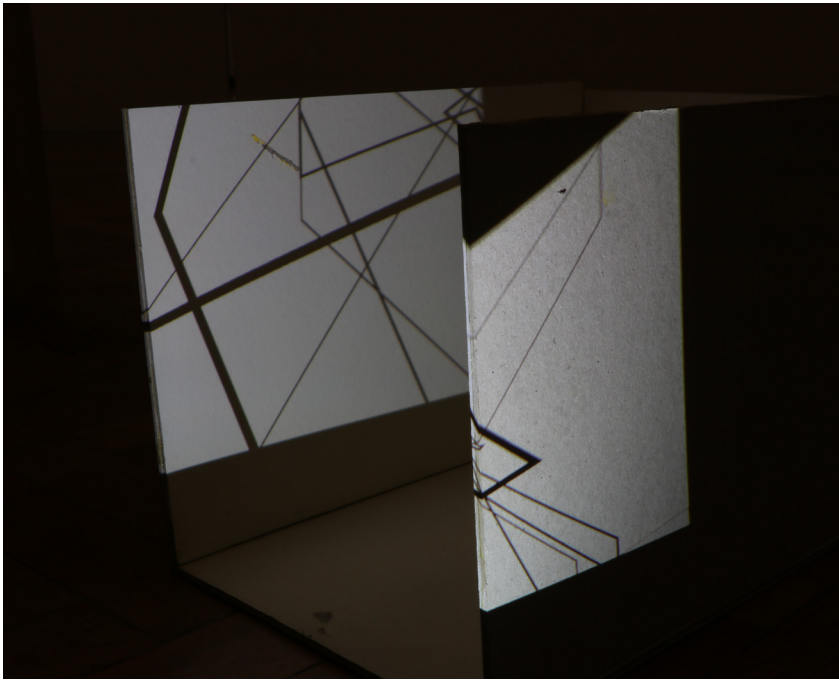
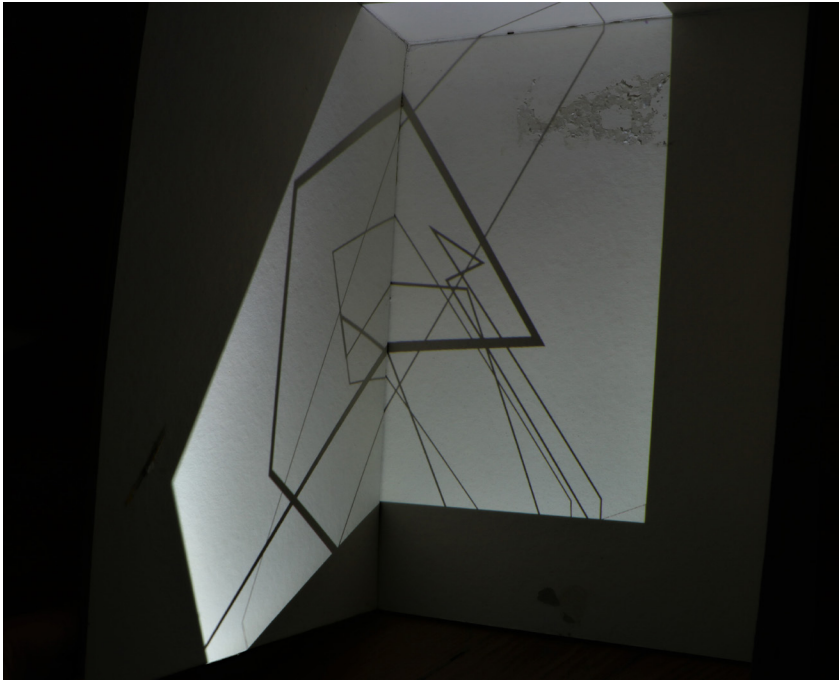
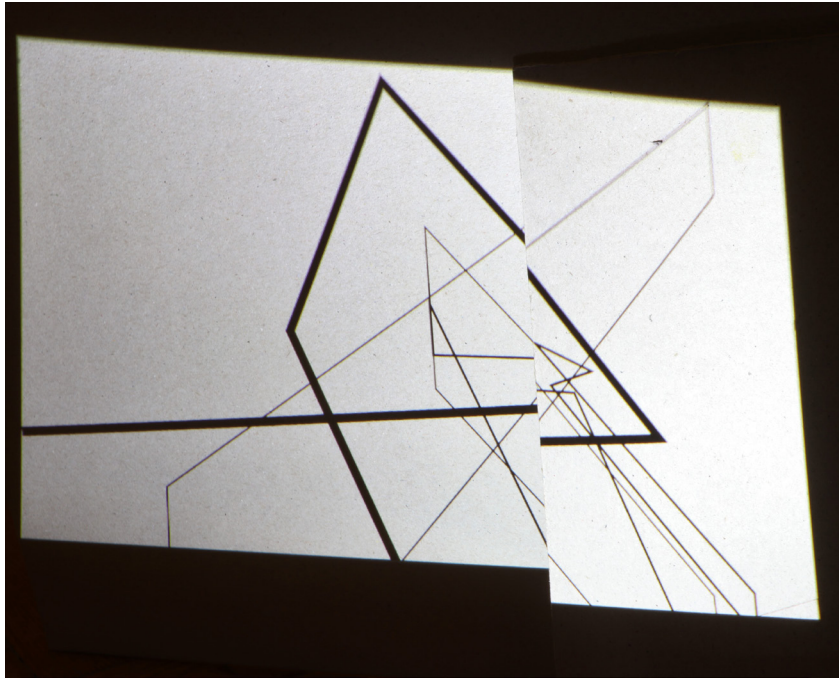

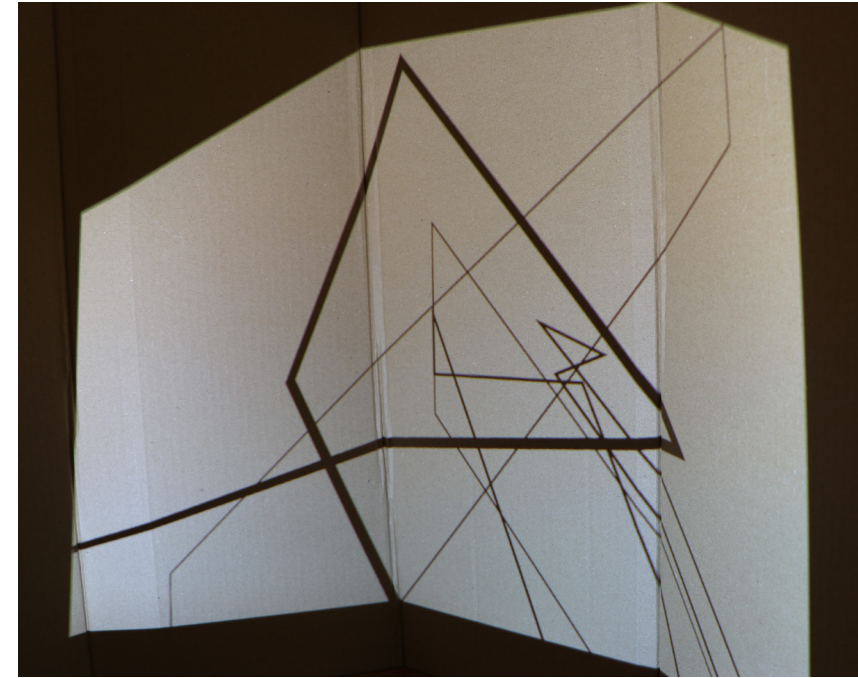
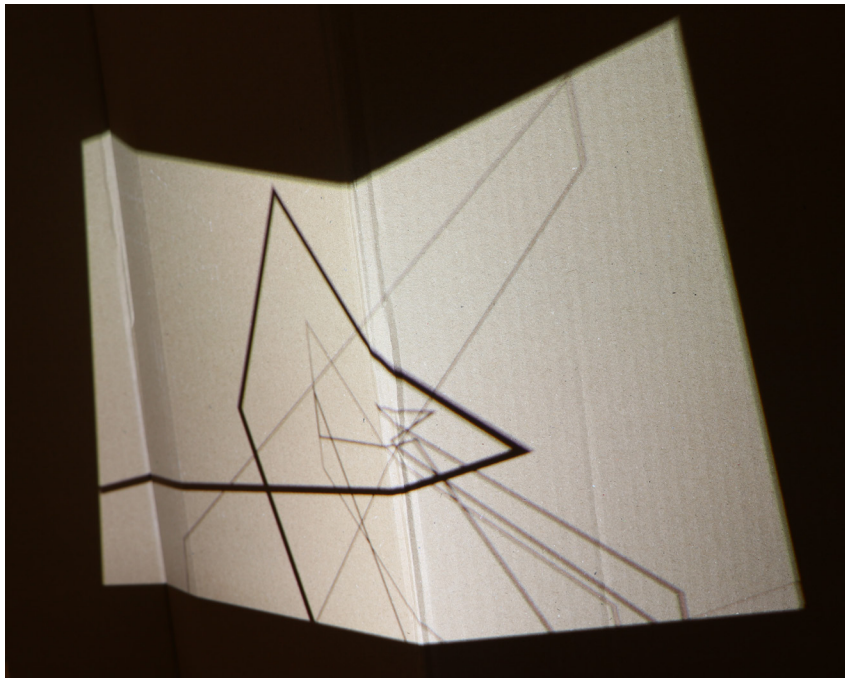
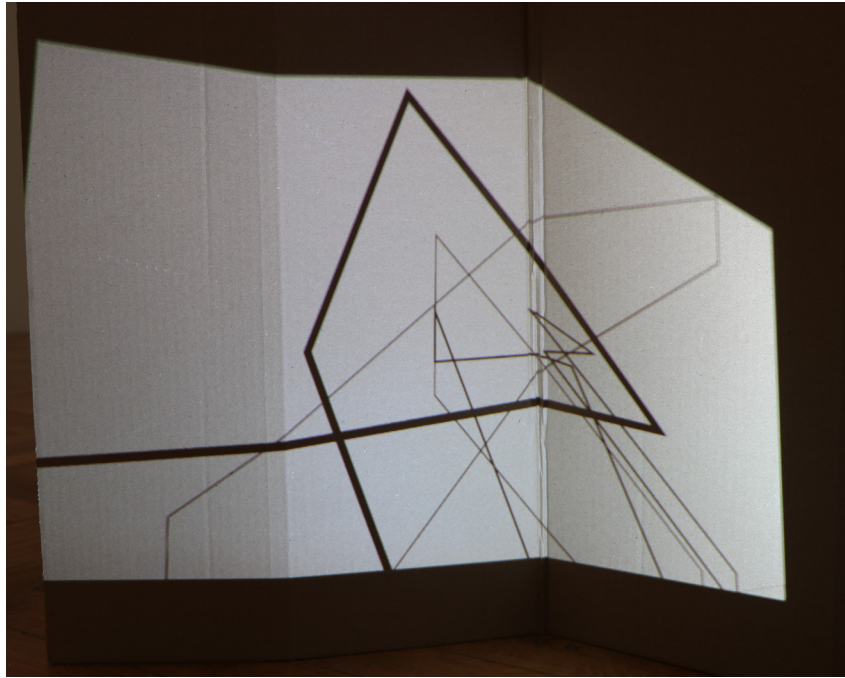

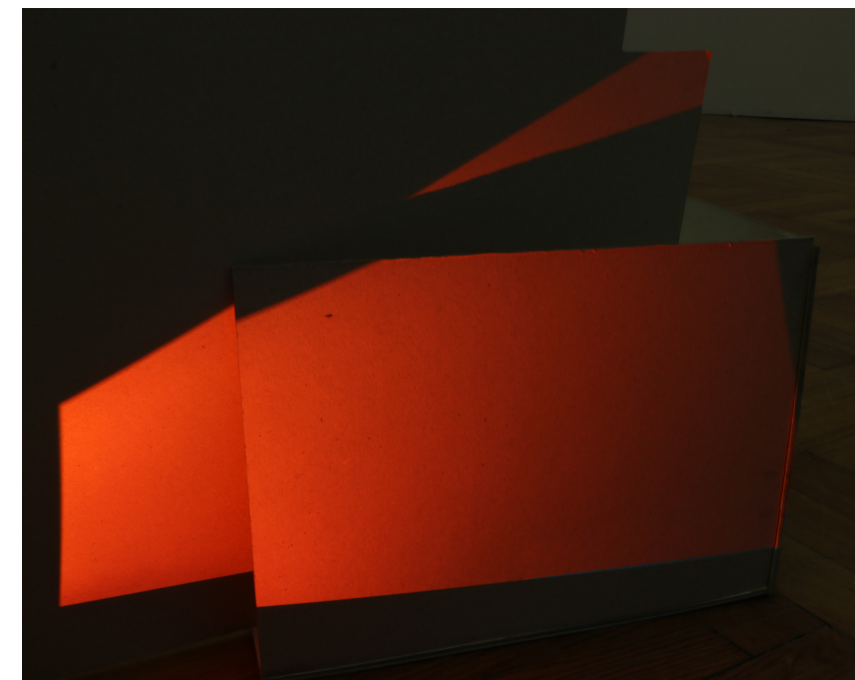
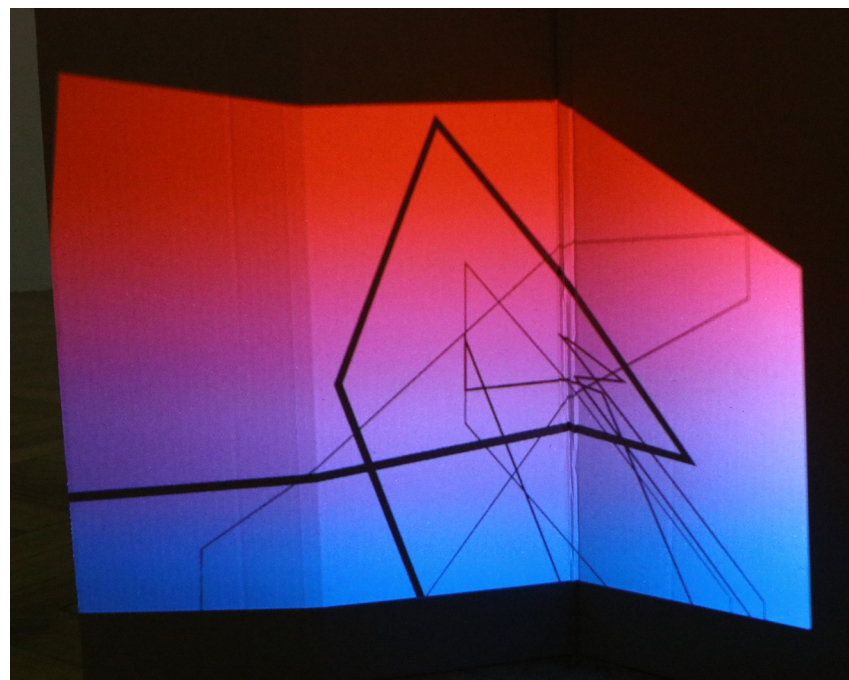
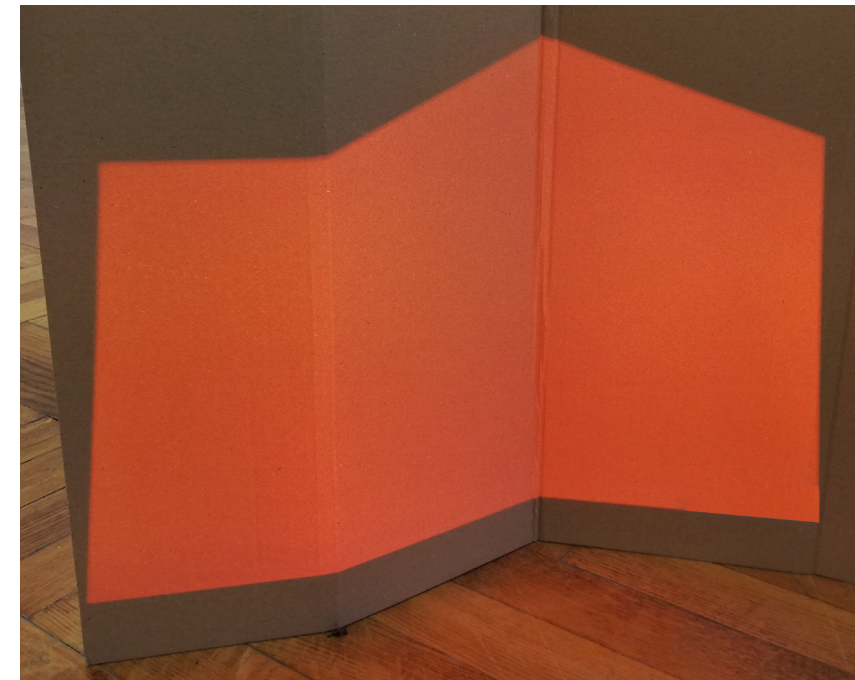
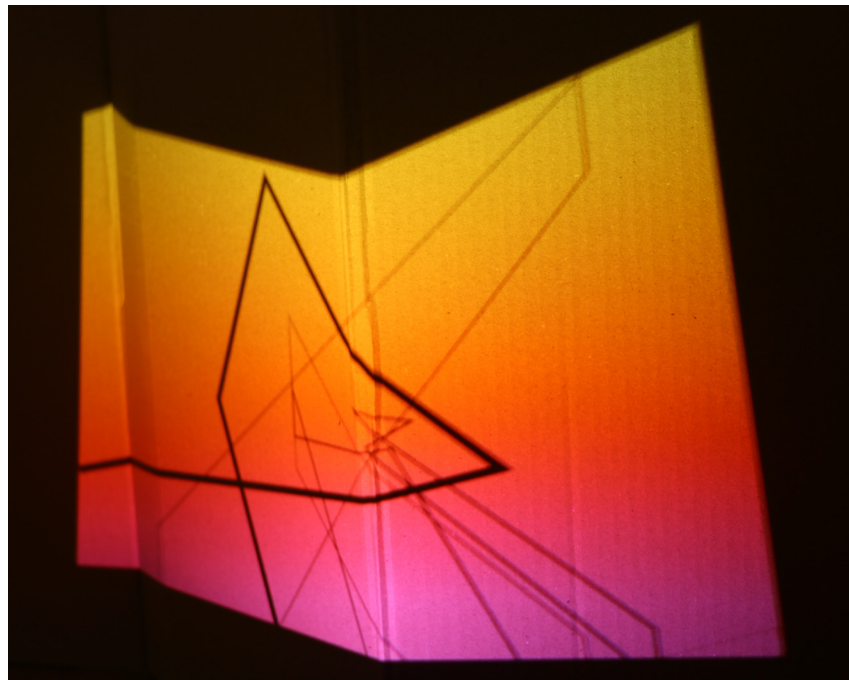

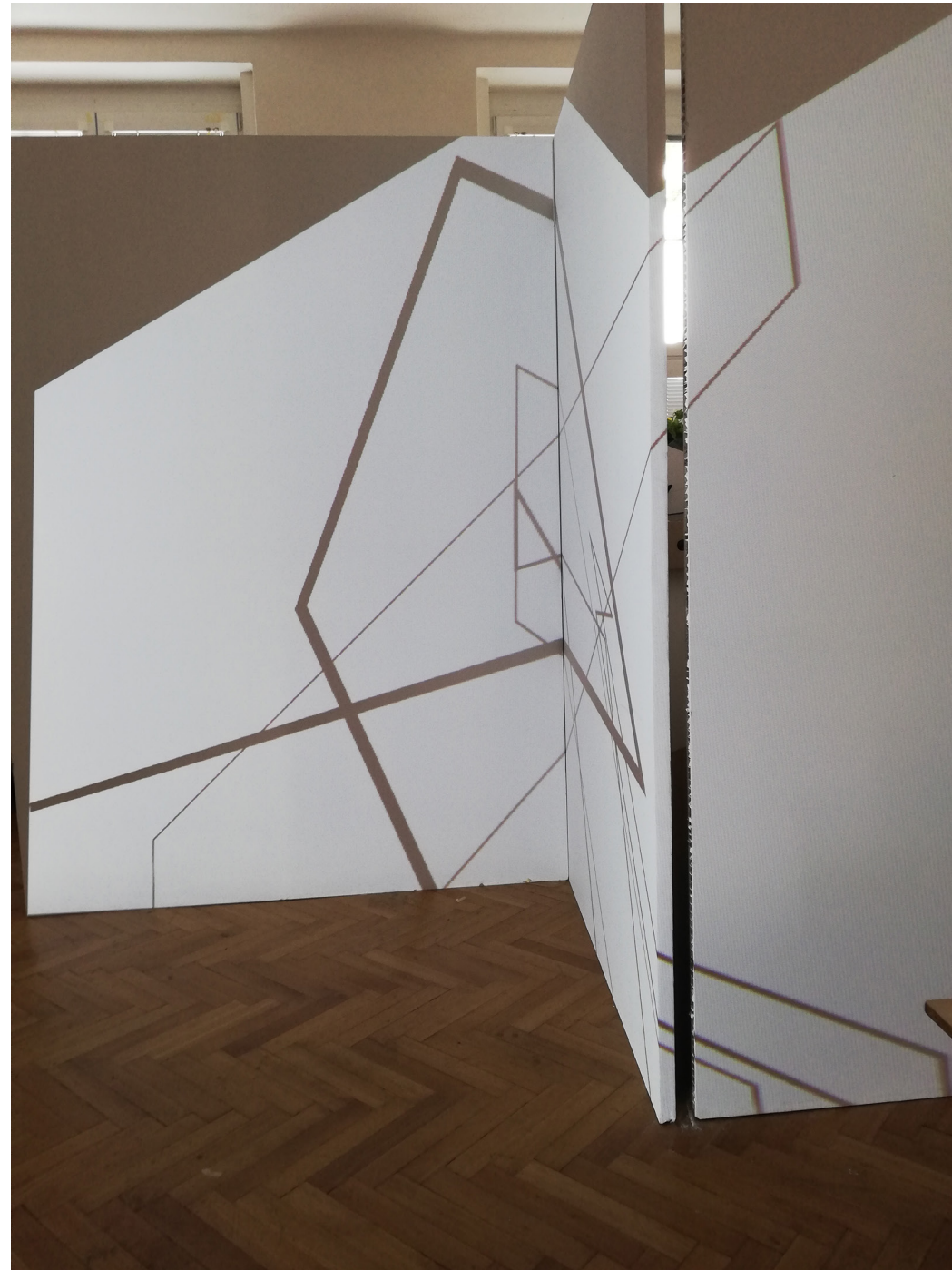

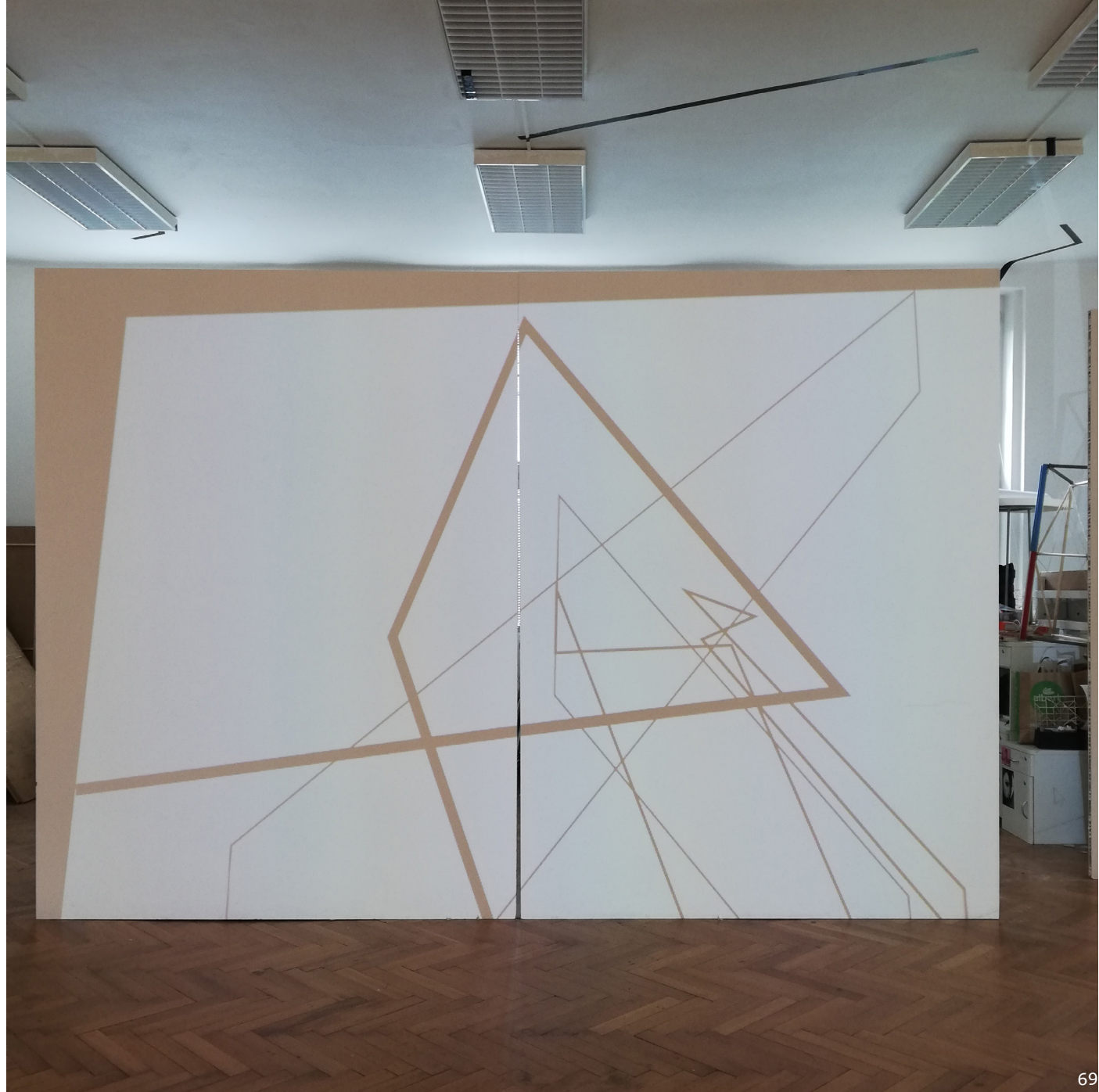
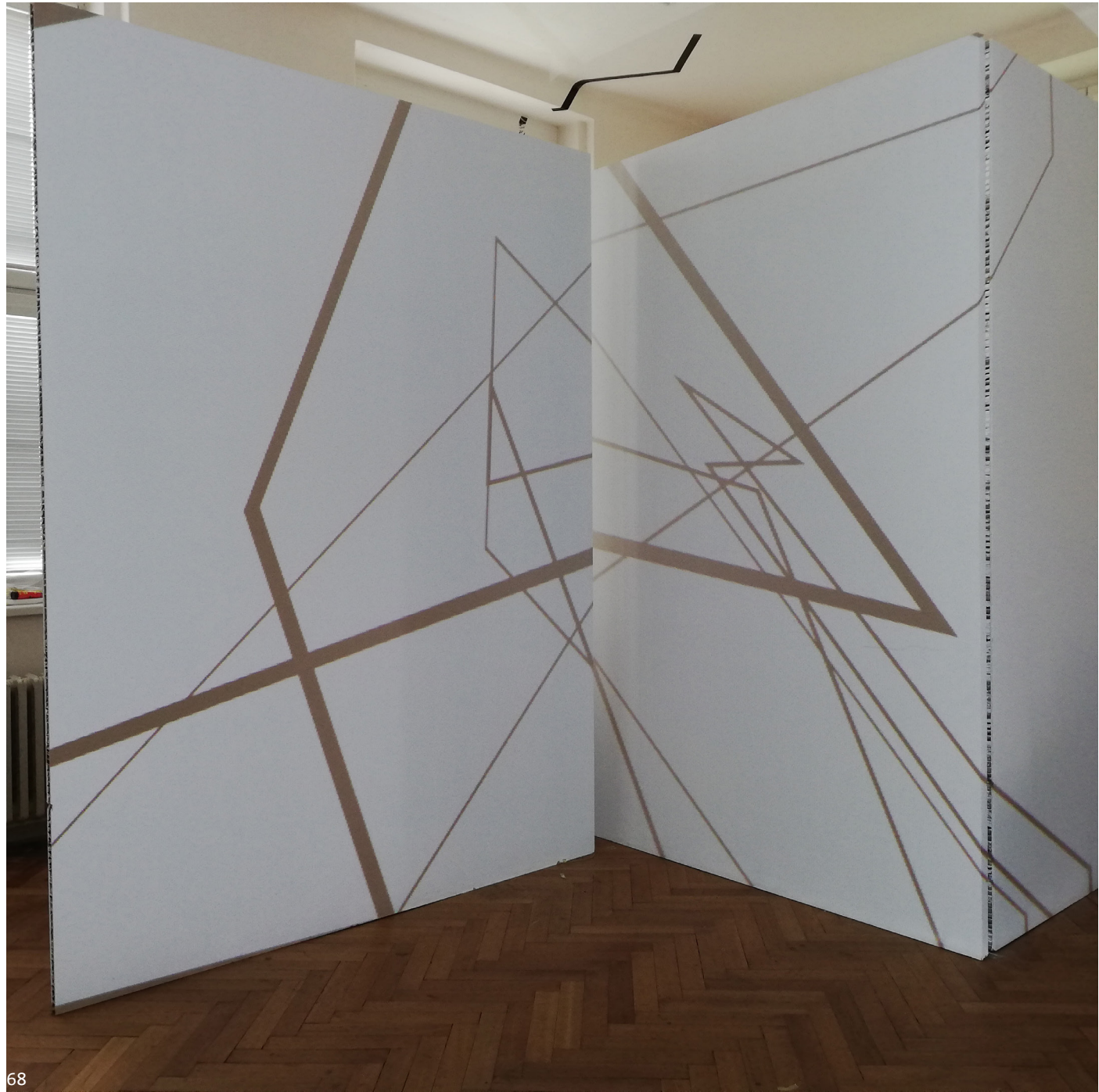

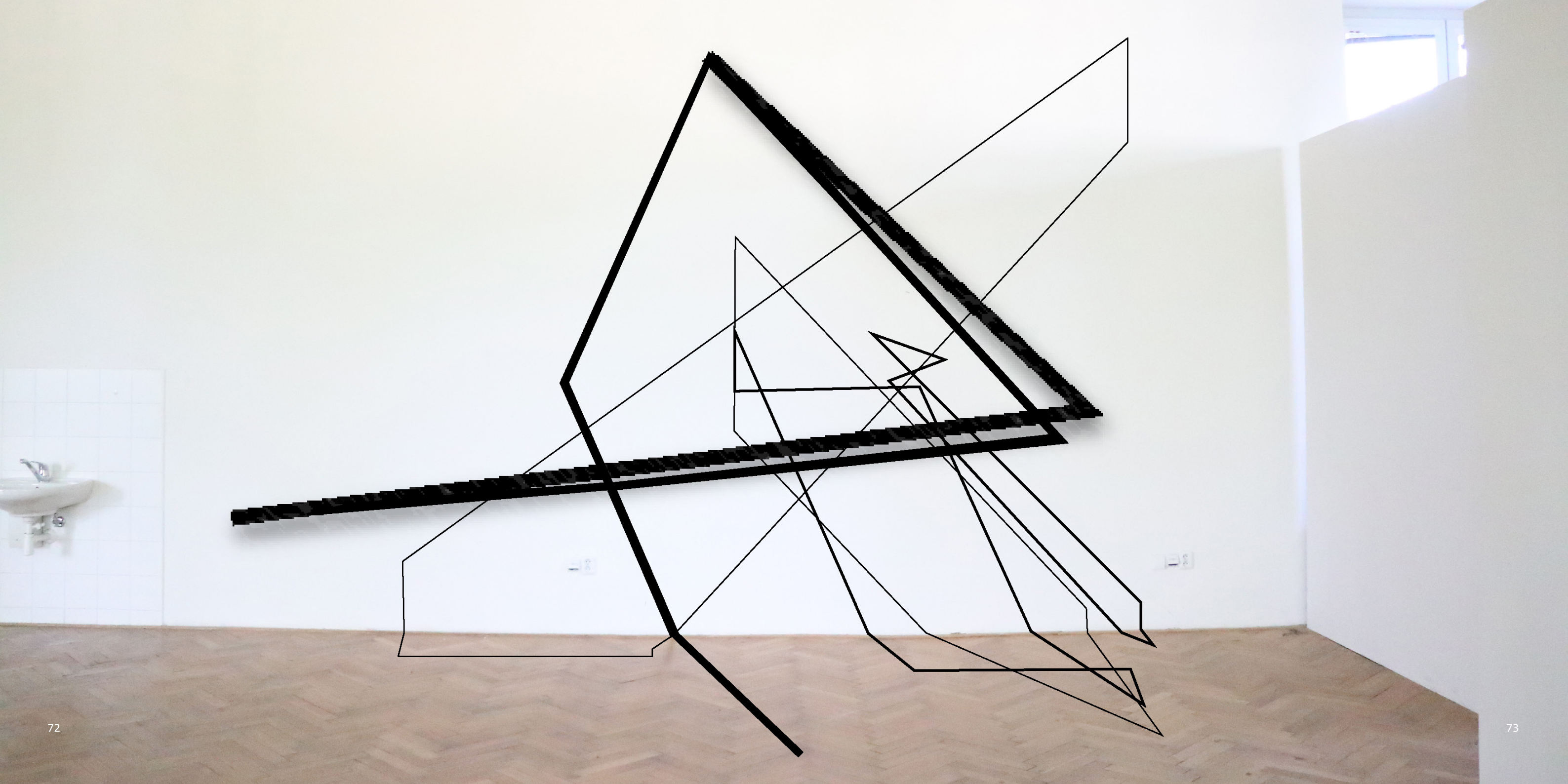

Květy slunce

instalace

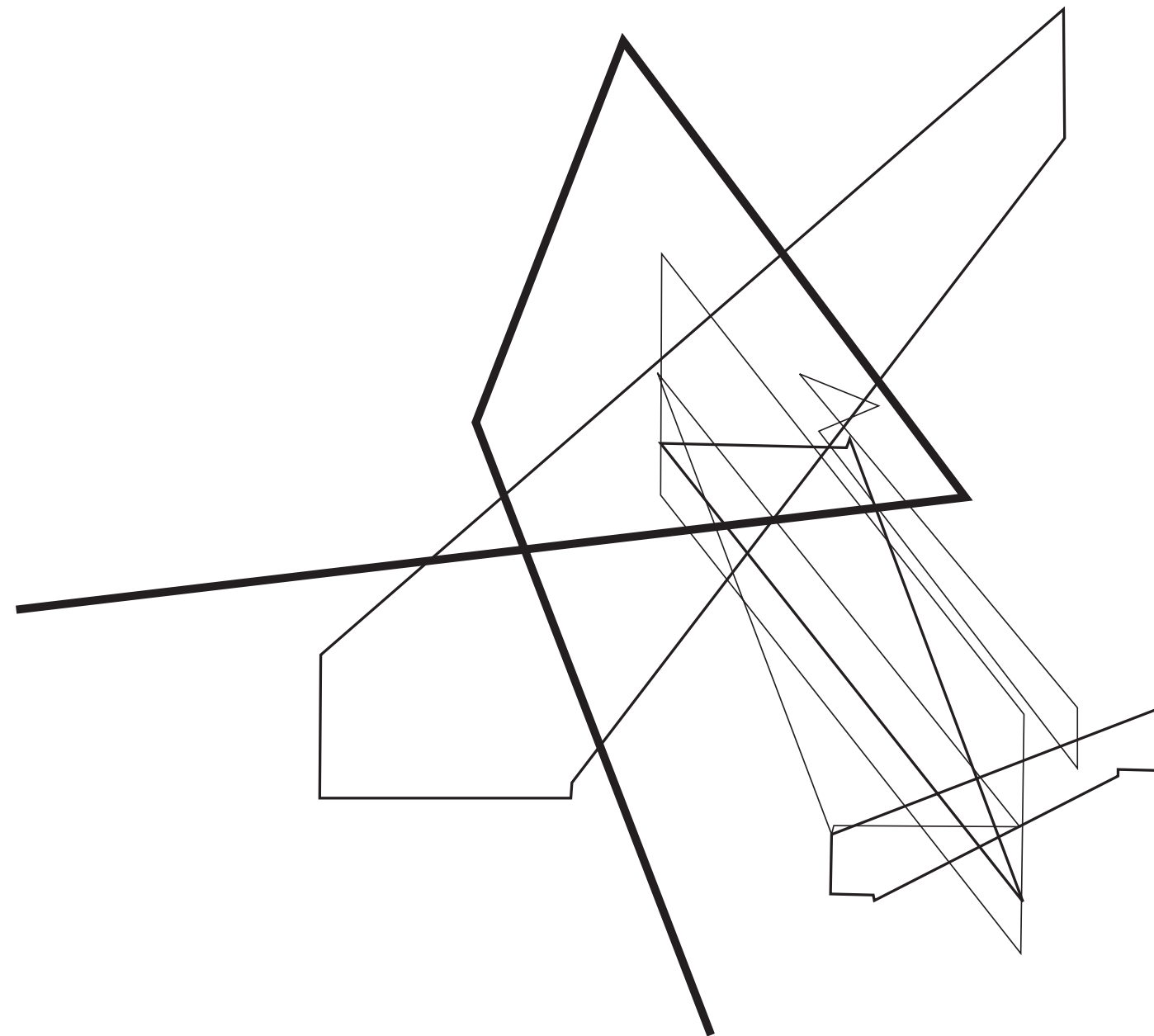
Převedení básně do geometrické kresby.

co máš pořád s těmi slunečnicemi ptá se

*ukážu prstem na pole plné žlutých květů
vidíš jak se dívají za sluncem
zatímco putuje oblohou
když zapadne svěší hlavy a smutní
prostě potřebují k životu slunce
tak jako já tebe*

- květy slunce

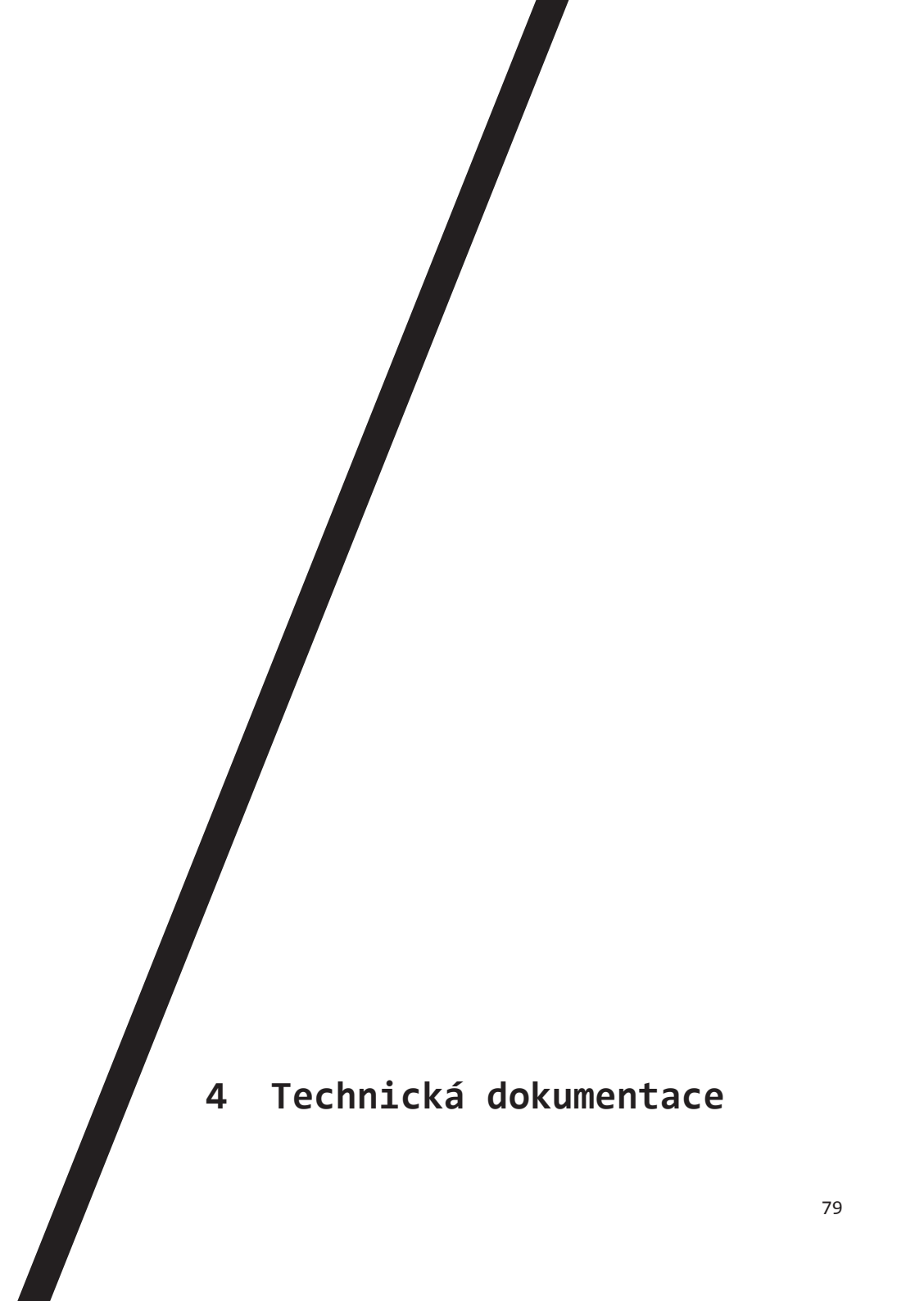
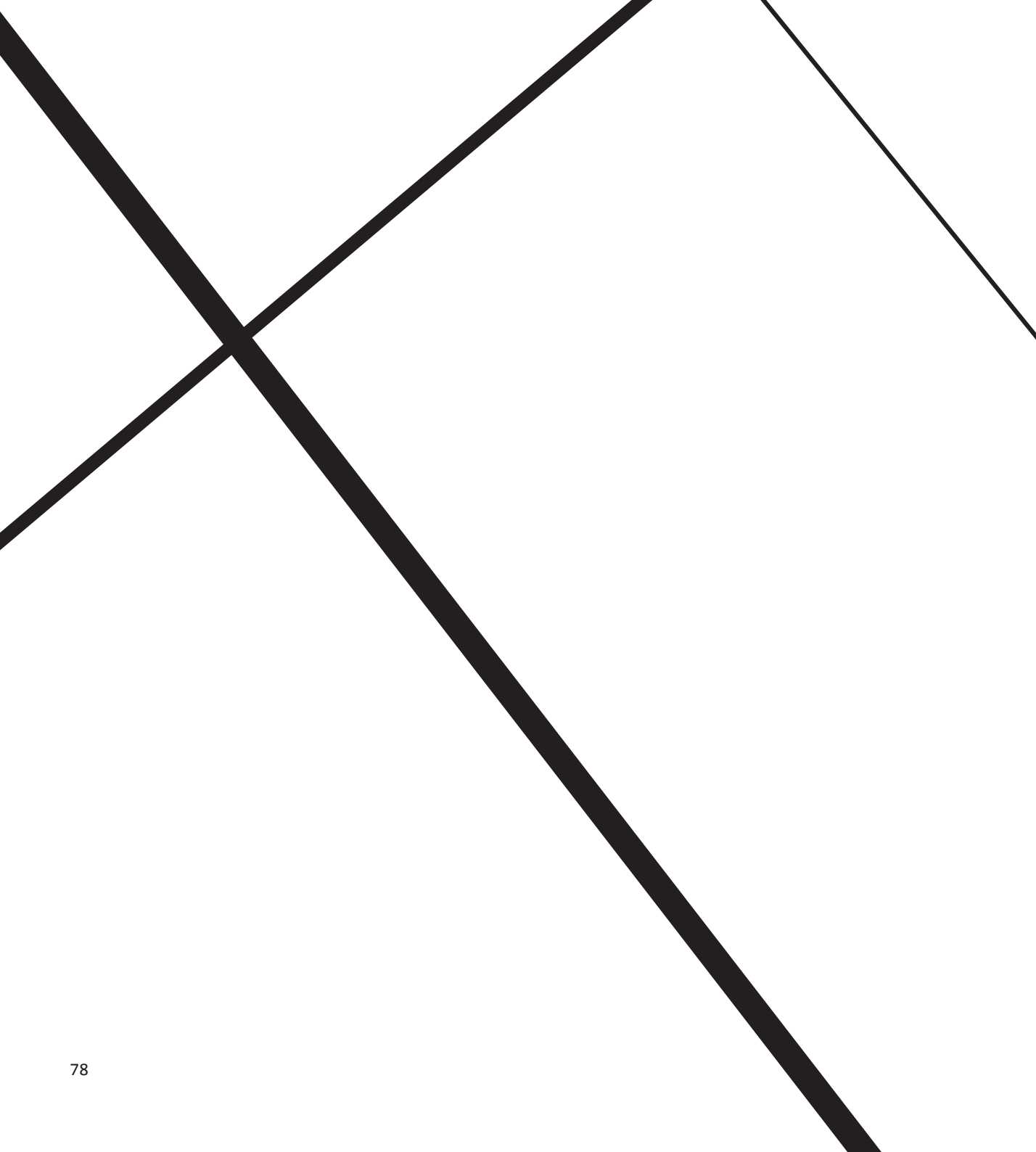

Praha 4

Stadion Strahov

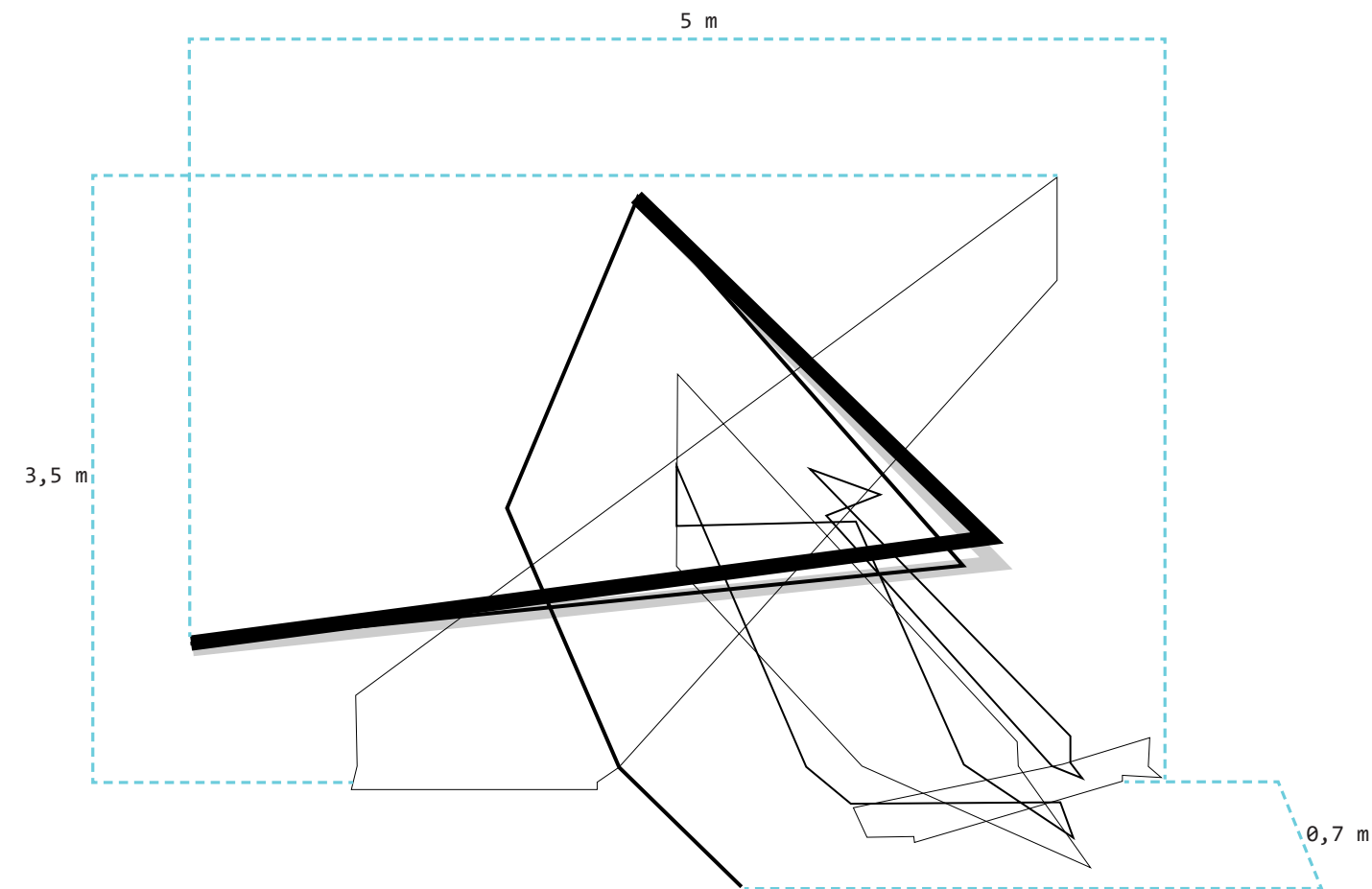
Přemýšlala jsem o jiném prostoru, kde bych to mohla instalovat. Vybrala jsem rozpadlé místnosti, jelikož mi přijde zajímavý kontrast mezi tím.

4 Technická dokumentace

Prostorová instalace

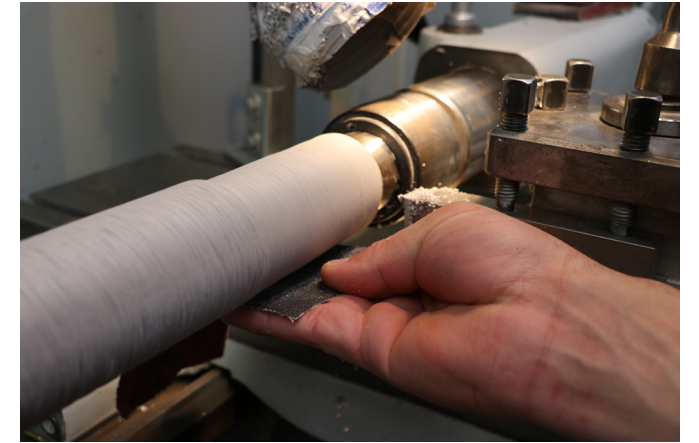
- TUL, Fakulta umění a architektury, budova A, ateliér A1
- kresba na steně s vystupující linií
→ vystouplý prvek: polystyrenové tyče (průměr 5cm)
- jednoduchá barevnost (bílá a černá)
- rozměry: Š:5m V: 3,5m H:0,7m

Altendor F45 Elmo formátovací pila

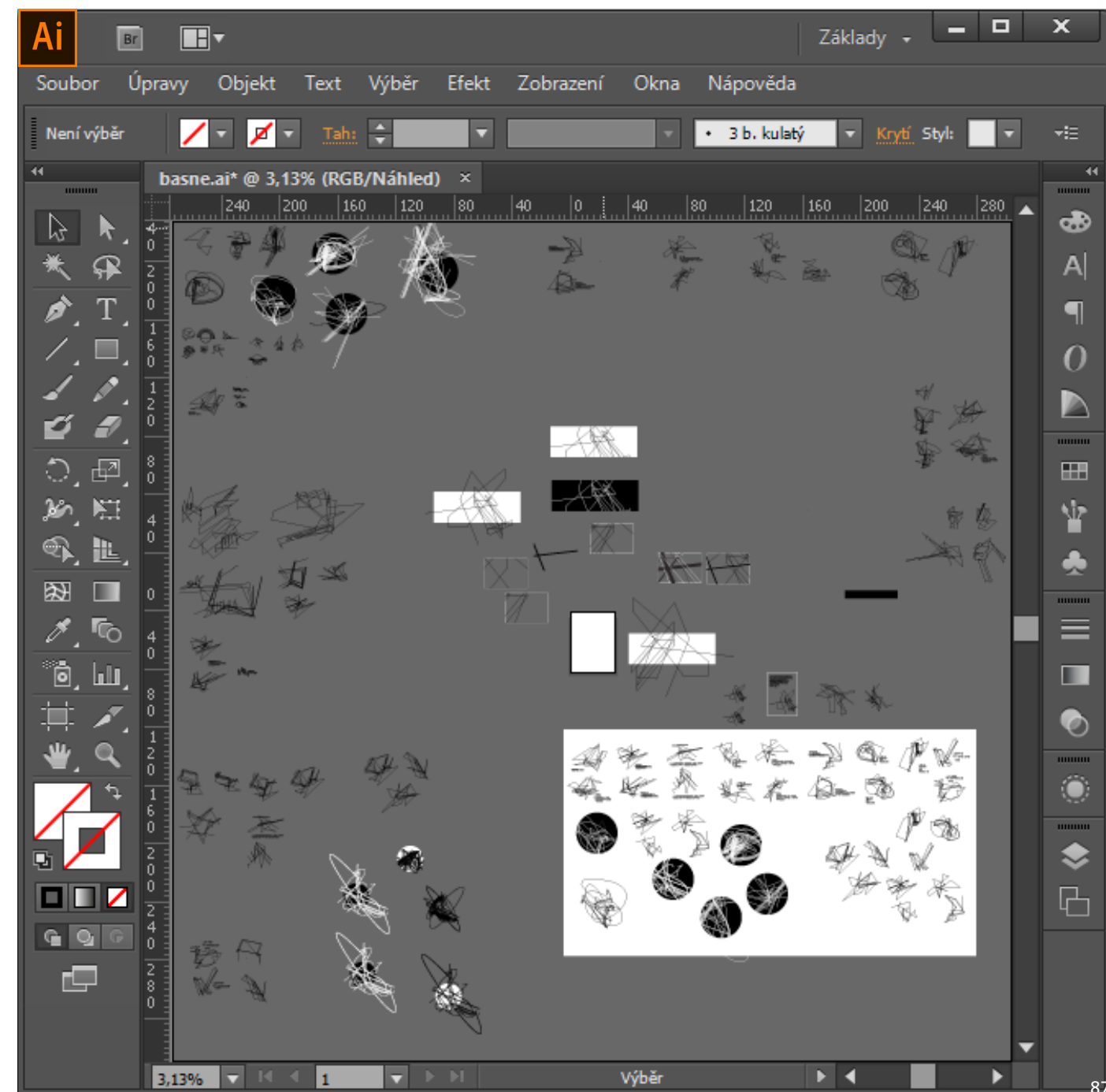
ISOMA s.r.o.
Magistrů 1275/13
140 00 Praha 4 - Michle

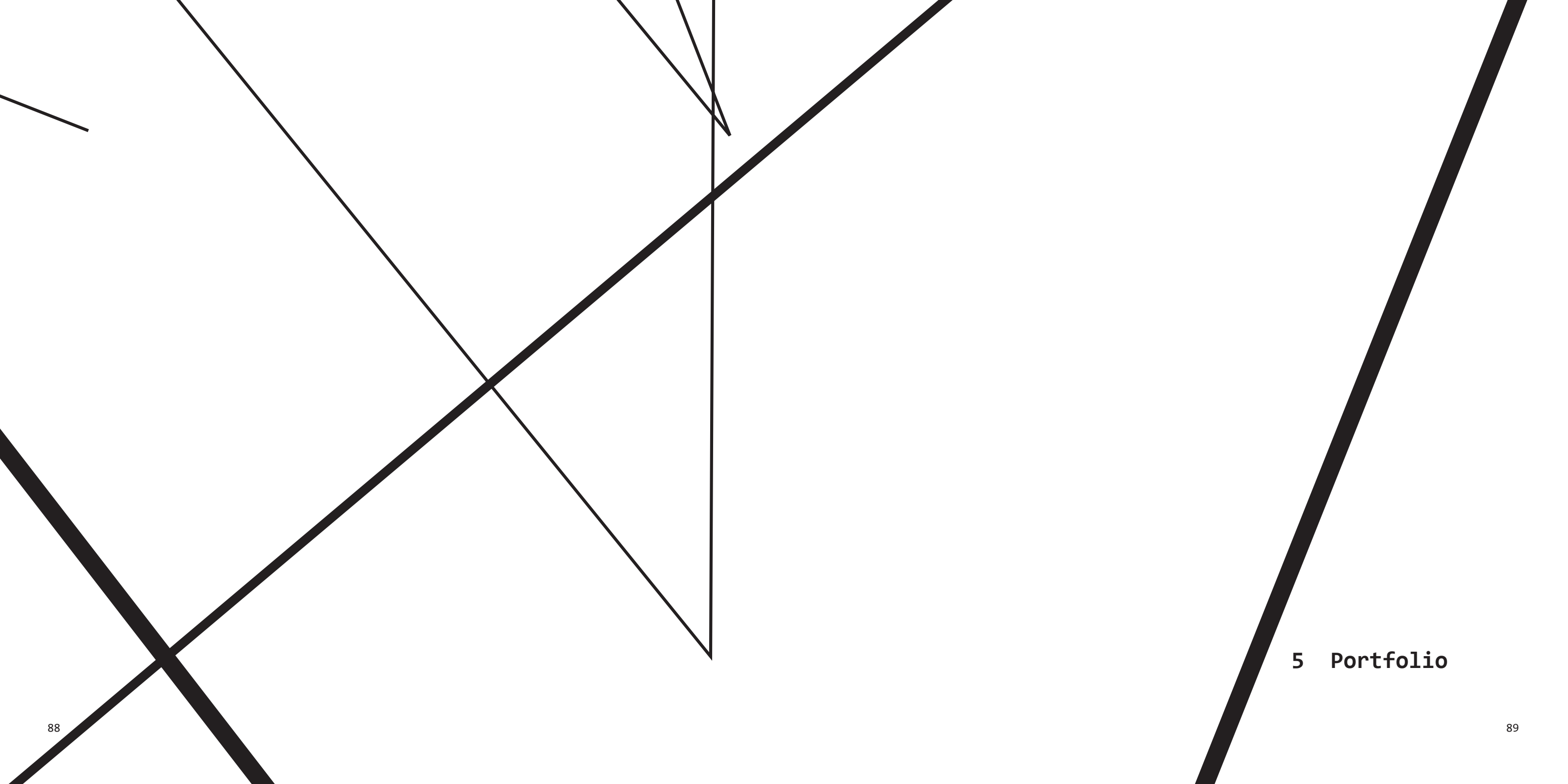

SN 32
univerzální hrotový soustruh

ISOMA s.r.o.
Magistrů 1275/13
140 00 Praha 4 - Michle

Adobe Illustrator
vektorový grafický editor

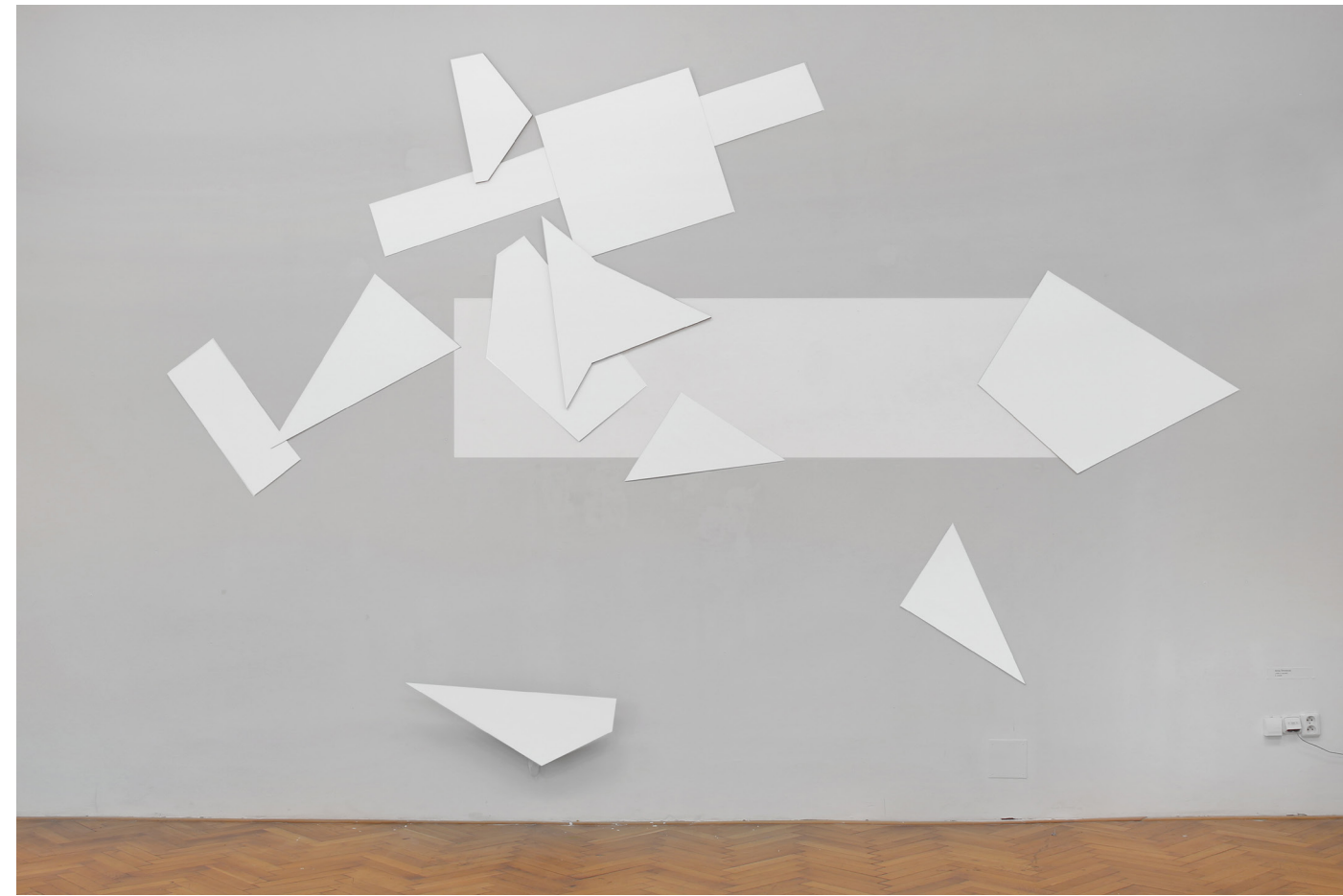
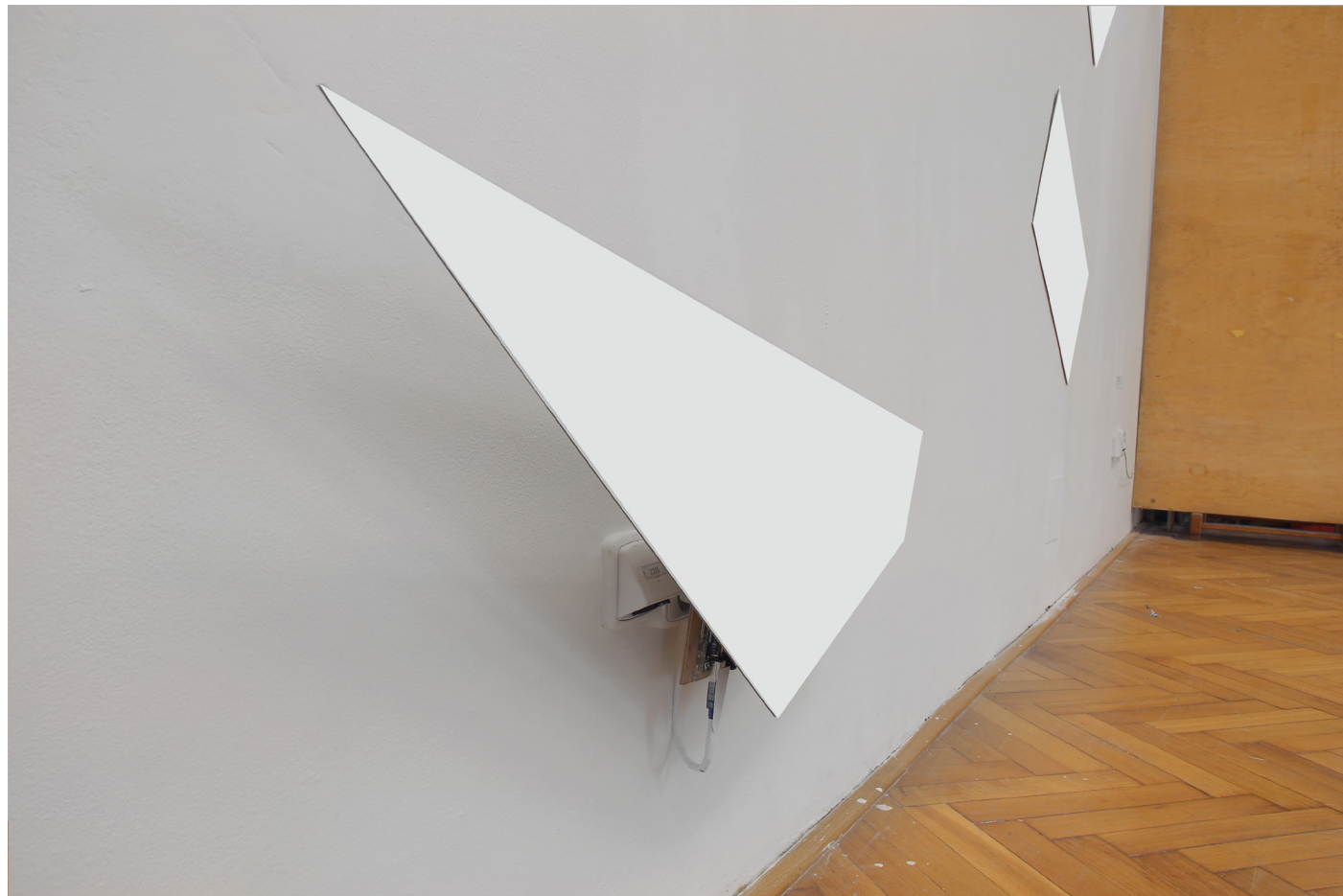
vidět či nevidět

2019

Na začátku letního semestru jsme dostali krátký úkol na téma OPTICKÝ KLAM, který mě zaujal. Snažila jsem se toto téma dál rozpracovávat, ale potom jsem se nechala inspirovat svým zrakem. Jelikož nevidím moc dobře na dálku a vidím věci mírně rozmazaně, chtěla jsem toho využít.

Zpočátku jsem dělala malé objekty, které jsem přesunula dál od sebe a udělala je znovu tak, jak je vidím z dálky. Později jsem zkoušela pomocí foťáku řešit tento problém. Fotila jsem věci tak jak jsem je viděla a druhá fotka byla zaostřená. Ale odvrátila jsem od toho pozornost a věnovala jsem se kolážím. To co vidím se snažím převést do grafické podoby. Vzniká mi několik grafík, přesto jsem se vrátila k lepeným objektům.

Zprvu jsem chtěla prezentovat 3 vybrané objekty, ty zvětšit a nainstalovat je na zeď. Nakonec jsem vzala ostřížky, které mi zbyly a hodila je na stůl. Tím se mi vytvořila řada náhodných kompozic. V rámci výstupu jsem vybrala jednu z kompozic, kterou jsem zvětšila. Doplnila jsem ji jedním objektem, který se nepatrně hýbe.

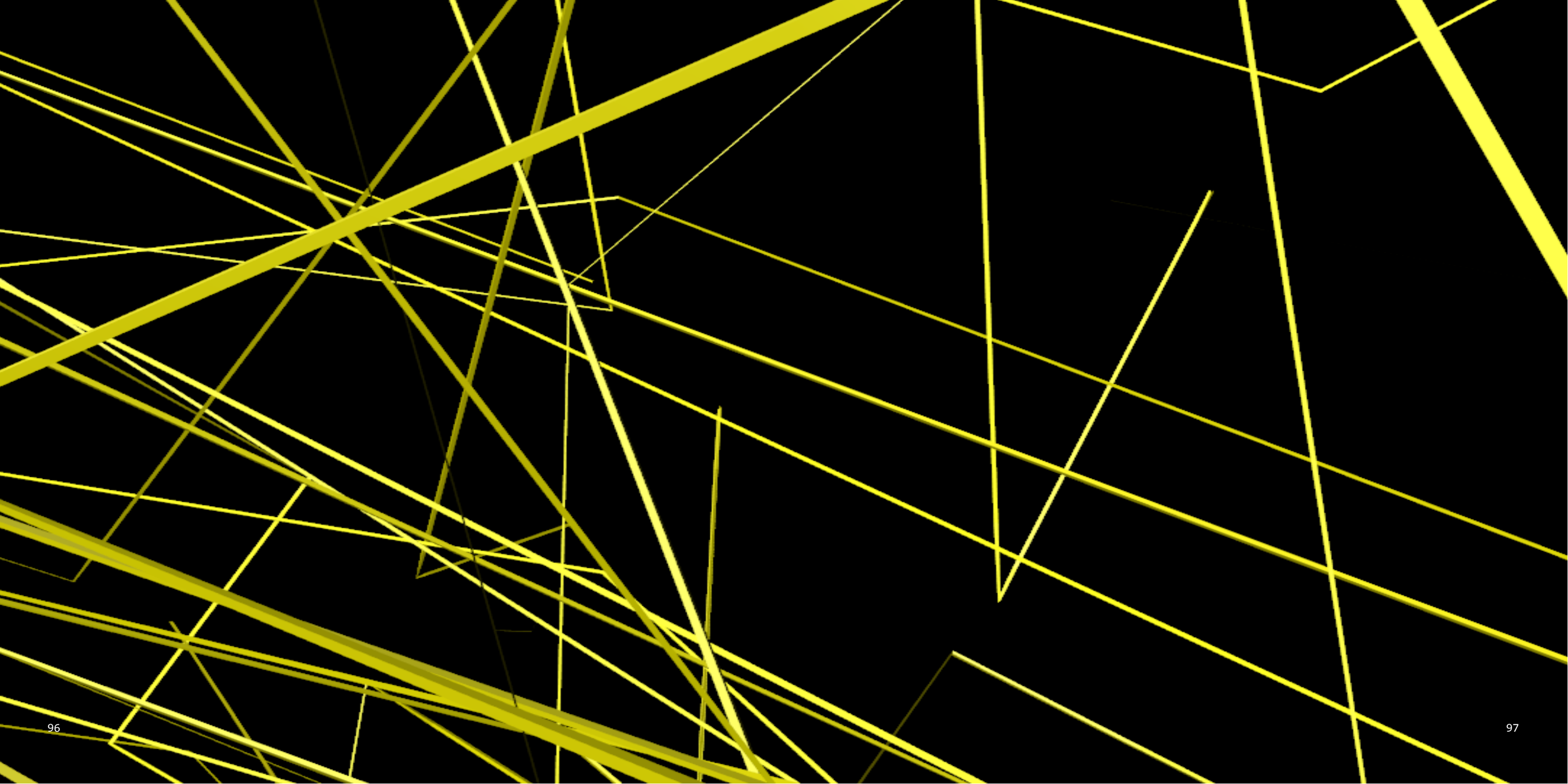

nahoře dole vpravo vlevo

2019

Na začátku zimního semestru jsem dělala sérii grafk, které vycházely z ptačí perspektivy. Poté jsem se snažila to posunout dál. Pracovala jsem v Blenderu, zpočátku jsem si hrála s pohledem kamery, s křivkou a teď si pohrávám se samotným objektem, kterým procházím.

Cílem mé práce bylo vytvořit pro diváka interaktivní instalaci, kterou si může sám osahat. V rámci výstupu jsem se rozhodle pro projektor.

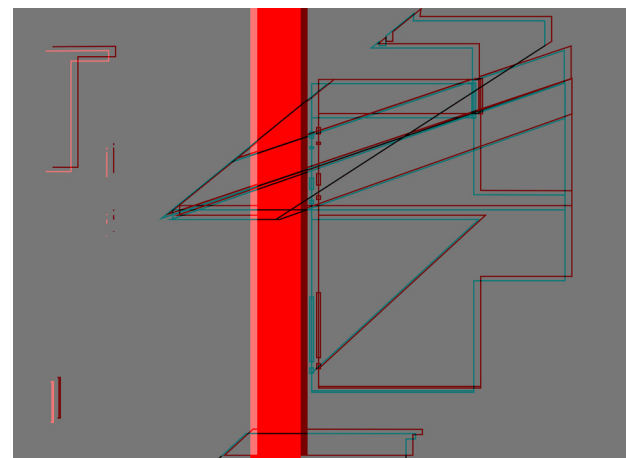
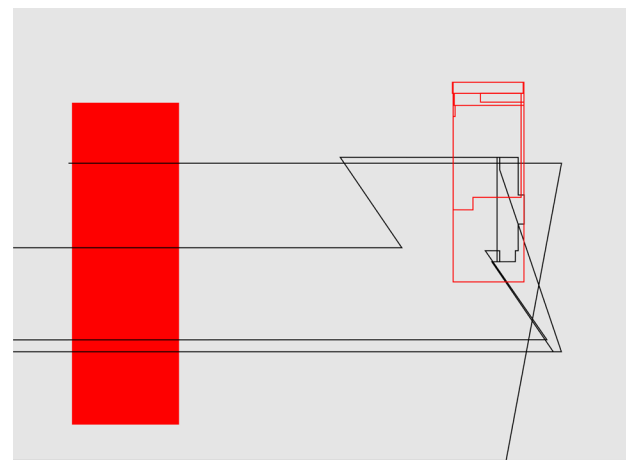
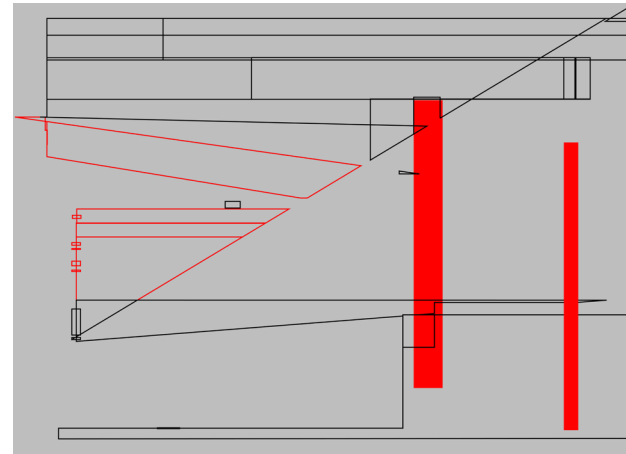
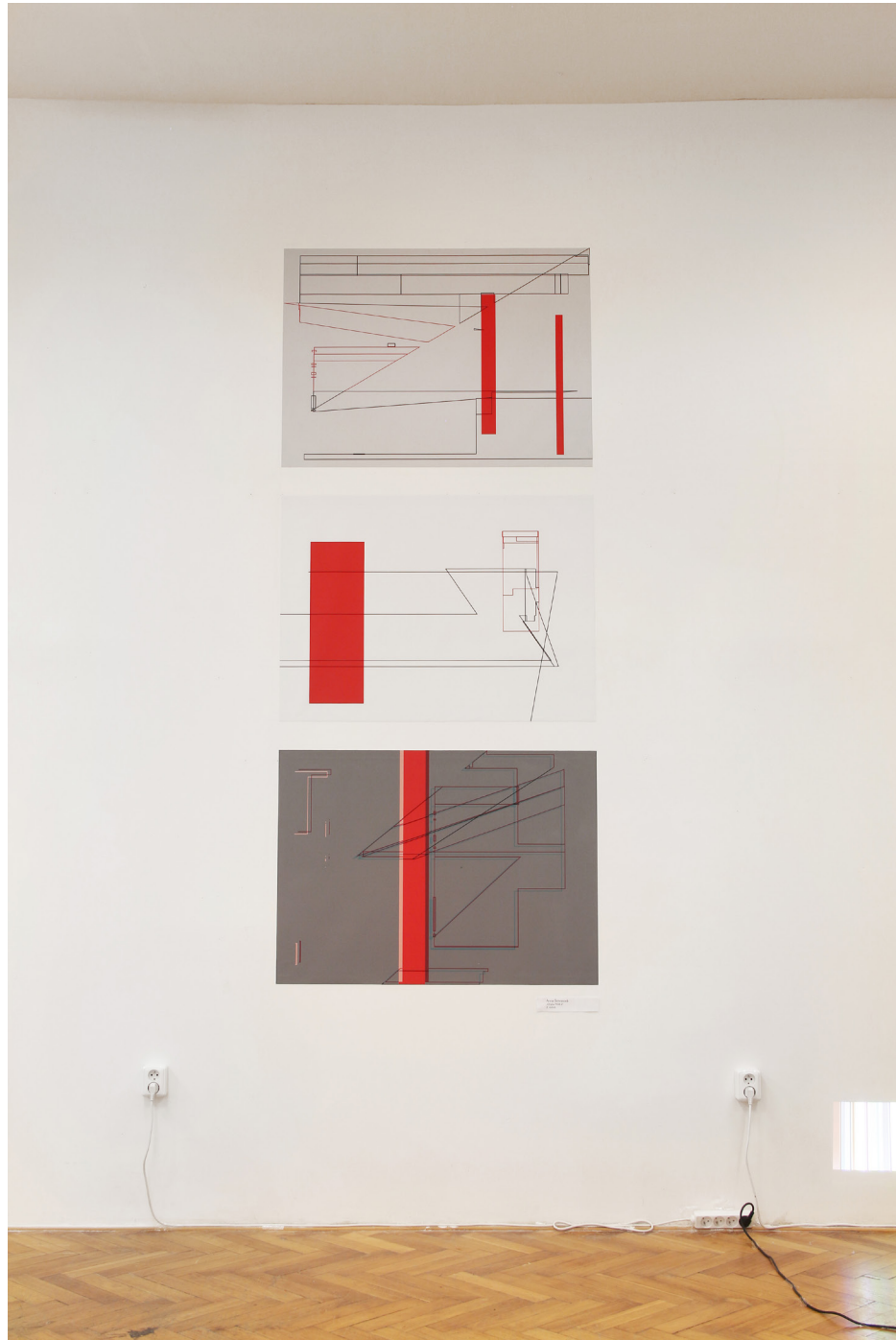
Chyba RGB 2

2018

Zpočátku jsem se dál zabývala chybou, kterou mi bylo tématem pro zimní semestr. Pracovala jsem s chybou na počítači a to konkrétně v processingu. Našla jsem pár starých věcí, které jsme pozměnili buď úmyslně nebo zcela náhodou. Mým cílem bylo prezentovat danou práci jako video.

Video jsem zpracovávala v blenderu. Tam jsem skládala různá videa na sebe, vzájemně se překrývaly a tím vznikaly nové obrazce. Měla jsem pár variant, ale nejvíce jsem se přikláněla k výrazně barevné variantě. Použila jsem tři základní barvy: červená, modrá a žlutá. Chtěla jsem použít barevnou variantu RGB, ale místo žlutý, tam je zelená barva, což zelená barva vznikne pomocí modré a žluté barvy - žlutá barva je doplňková barva - CMYK. Chtěla jsem se zabývat problematikou žluté barvy, ale pak jsem od toho opustila.

Vrátila jsem se k staré práci, kterou jsem dělala v zimním semestru. Od-tamtud jsem použila nevyužitou grafickou kresbu, kterou jsem rozvíjela a pokoušela jsem se o 3D efekt. Tím mi vznikla série grafických prací.

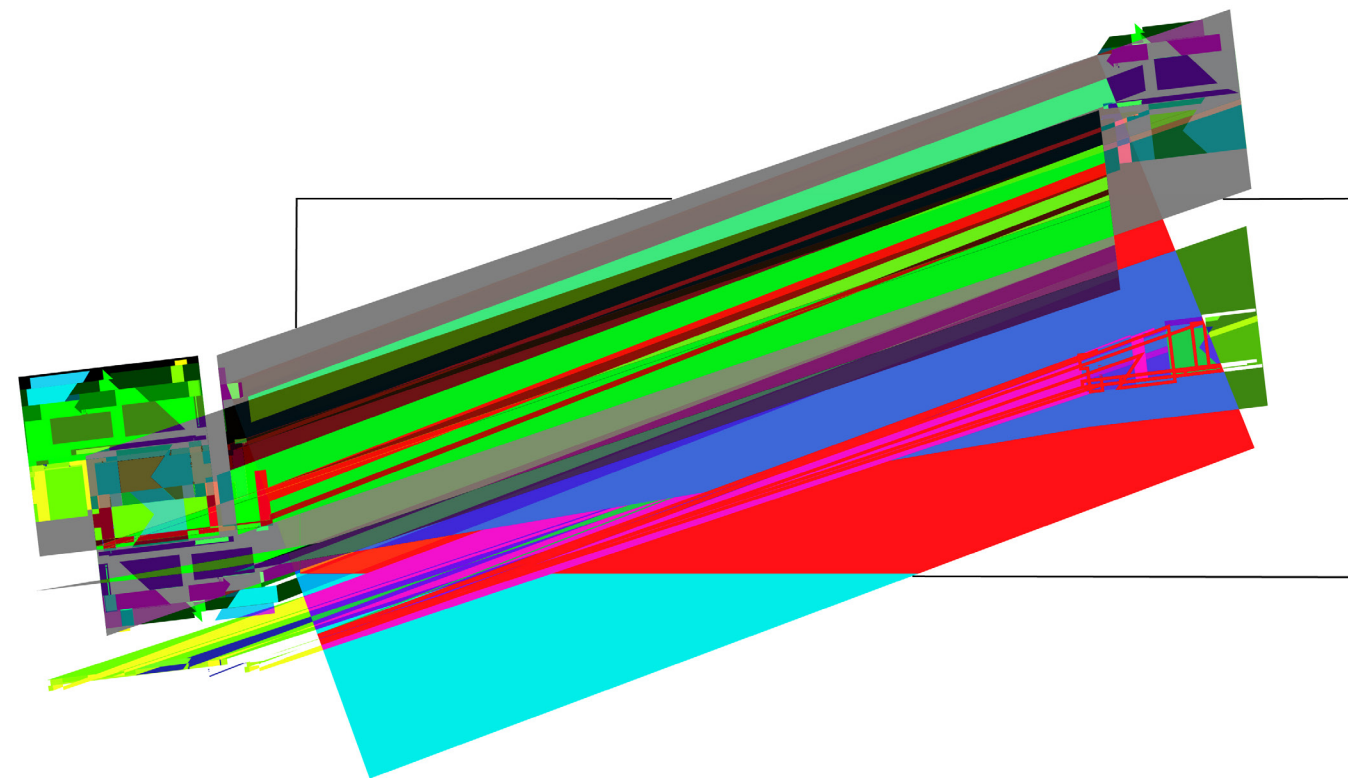
Win 10 - G50

2018

Pracovala jsem s chybou v elektronice, jenž mi vznikla svým způsobem náhodou. Chybou jsem se zabývala nadále a snažila jsem se ji dát nějakou podobu.

Pracovala jsem v ilustrátoru, kde se mi taky objevily chyby mou nepozorností. To jsem využila ve svůj prospěch a zkoušela různé varianty. Chvíli jsem upřela svou pozornost na lineární tvary, ale později jsem se vrátila k barevným variacím, které mi přišly živější a zajímavější.

Jako hotovou práci jsem vybrala jednu z chyb, jenž jsem dále rozvíjela a ke konci jsem si vybrala jednu formu, která se mi zamlouvala nejvíc. Nese jméno Win 10 - G50. Je to značka mého notebooku, z kterého vyšly všechny chyby.

Demo

2017

Název jsem zvolila proto, jelikož zde můžete vidět rozpracované práce, které jsou svým způsobem ukázkové verze.

Zpočátku jsem nacházela impuls u tištěných spojů. Zaujalo mě jejich technické provedení, od kterého jsem se odpíchla. Pokusila jsem se o různé grafické zpracování, ale na počítači se mi to moc nezdálo. Proto jsem přešla na papír a začala vrstvit. Zkoušela jsem pracovat s náhodou, pouštěla jsem kousky kartonu na stůl a jak dopadly tak jsem je slepila k sobě.

Z počátku mi byl inspirací Hugo Demartini a jeho práce s náhodou. Později mě zaujal Henri Matisse, kvůli jeho barevnosti a tvorbě výstřižků.

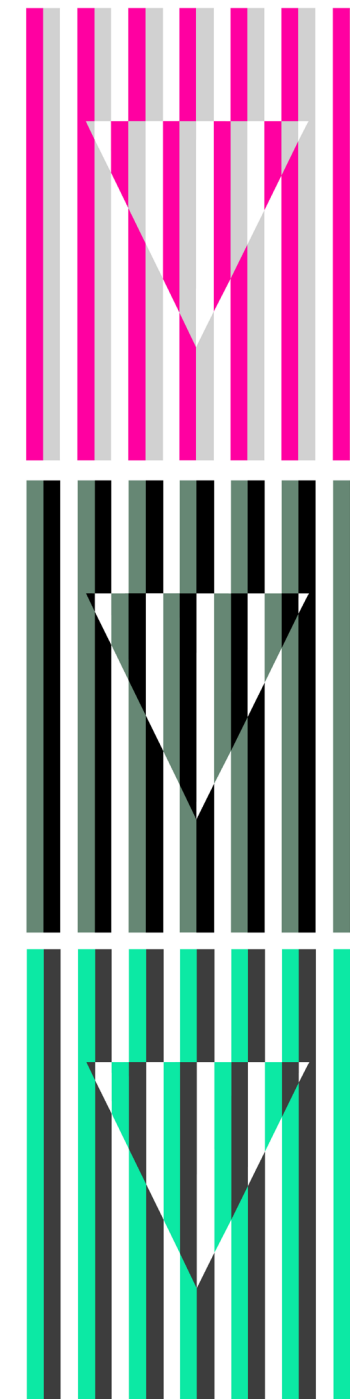
Fundus

2017

Název je z latiny a znamená základ, jenž tu můžete vidět. Hlavním prvkem jsou pruhy a trojúhelník. Snažila jsem se o jednoduchou čistou grafiku, u které bych mohla poukázat na to, že pokud posunu trojúhelník, tak zmizí a zůstanou pouze neporušitelné pásy.

Zkusila jsem různé geometrické kompozice, ale pruhy vedené svisle se mi zdály nejlepší. Trojúhelník je tam umístěn proto, aby narušil řád.

Ze začátku byla má inspirace u Agnes Martinové, díky jejímu jednoduchému a minimalistickému stylu. Zejména mě zaujala její pastelová barevnost. Však později jsem našla větší inspiraci u Daniela Burena a jeho tvorby. Motívem mu byl pruh a jeden z jeho nejčastějších pokusů je zpochybnit tradiční představy o umění. A já jsem se snažila k jeho myšlence přiblížit.

6 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo, jakým tématem se zabývám a proč jsem si ho vybrala. Téma práce je Kresebná geometrie v poezii. Snažila jsem se tu objasnit téma práce i nastínit praktickou část. Kresbě se věnuji řadu let, ale již druhým rokem převážně pracuji na ilustracích. Mé kresby jsou jiné, než co dělám v osobním životě. Ve škole se jim snažím dát abstraktní podobu.

Poezie v této práci hraje velkou roli, jelikož reaguji na báseň, která mi byla inspirací. Jedná se o geometrické linie. O geometrii je řada prací a poznatků, ale já se tu snažím objasnit geometrii z výtvarného hlediska. Nastínila jsem tu, jak a kdy se používala geometrie ve výtvarném období až po dnešní dobu. Na závěr jsem vybrala tři umělce, které jsem postupně rozebrala a představila jejich práce.

7 Životopis

ANNA ŠIMRALOVÁ

*20.12.1996

Vzdělání

Technická univerzita v Liberci

Fakulta umění a architektury

2016-...

Vizuální komunikace | digitální média

SŠ Náhorní

2012-2016

Grafický design

Seznam literatury a zdrojů

Knihy

- KAUR, Rupi. *MLéko a med*. Praha: Dobrovský, 2017. Knihy Omega. ISBN 978-80-7390-828-7.
- KAUR, Rupi. *Květy slunce*. Praha: Dobrovský, 2019. Knihy Omega. ISBN 978-80-7585-666-1.
- KOLÍBAL, Stanislav. *O čem a proč*. 30 svazek. V Řevnicích: Arbor vitae, 2016. De arte. ISBN 978-80-7467-111-1.
- DOSTÁL, Martin a Stanislav KOLÍBAL. *Kresba za kresbou* [online]. Praha: Národní galerie v Praze, 2015. ISBN 987-80-7035-576-3. ISSN 987-80-7035-576-3. Dostupné také z: <https://www.artlist.cz/stanislav-kolibal-937/>
- *Akce slovo pohyb prostor: experimenty v umění šedesátých let: [24.11.1999-26.03.2000]*. Praha: Galerie hlavního města Prahy, 1999. ISBN 80-701-0074-5.
- SRP, Karel. *Minimal & earth & concept art*. Jazzpetit (11.), 1982.
- CSACHOVÁ, Lucia, VORÁČOVÁ, Šárka, ed. *Atlas geometrie: geometrie krásná a užitečná*. Praha: Academia, 2012. Atlas. ISBN 978-80-200-1575-4

Internetové zdroje

- KRÁTKÁ, Eva. Vizualní poezie. H70 [online]. Brno: Host, 2016 [cit. 2020-01-22]. Dostupné z: <http://www.h7o.cz/vizualni-poezie/>
- JANČÁLKOVÁ, Michaela. Vizualní poesie v časopise Výtvarné umění 1966 [online]. Brno, 2012 [cit. 2020-01-22]. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/qv9ec/Vizualni_poezie-oprava_0_kopie.pdf. Bakalářská diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně, Filozofická fakulta. Vedoucí práce PhDr. Alena Pomajzlová, PhD.
- Contemporary Mind-Boggling Illusion Art Examples We Love [online]. Miami: Widewalls, 2016 [cit. 2020-01-30]. Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/illusion-art/>
- FOLTA, Jaroslav. Vidění a zobrazování: Geometrie a umění [online]. Praha: Prometheus, 1996 [cit. 2020-01-31]. 80-7196-031-4. Dostupné z: https://dml.cz/bitstream/handle/10338.dmlcz/400564/DejinyMat_04-1996-1_3.pdf
- Geometrie v umění a architektuře. In: Česká televize [online]. Česká televize, 2019 [cit. 2020-01-31]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10123096165-artmix/219562229000001/>
- Konceptuální umění [online]. Martina Glenn, 2009 [cit. 2020-01-31]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/smer_list.php?smer_id=75
- Minimalismus [online]. Martina Glenn, 2009 [cit. 2020-01-31]. Dostupné z: http://www.artmuseum.cz/smer_list.php?smer_id=151
- Minimalismus (minimal art) [online]. Eva Heřmanová, Jitka Černá, 2013 [cit. 2020-01-31]. Dostupné z: <http://www.artslexikon.cz//index.php?-title=Minimalismus>
- Felice Varini [online]. San Francisco: Hillary Goidell, c2016 [cit. 2020-01-27]. Dostupné z: <http://arscitizen.org/varini-installation.html>

- UB 12. Artlist – Centrum pro současné umění Praha [online]. Praha: Centrum pro současné umění Praha, 2020 [cit. 2020-01-13]. Dostupné z: <https://www.artlist.cz/skupiny/ub-12-943/>
- Esther Stocker »Knitterskulpturen« [online]. Vídeň: Palais Metternich [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: <https://www.collectorsagenda.com/en/editions/esther-stocker>
- Esther Stocker [online]. Vídeň: Palais Metternich, 2016 [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: <https://www.collectorsagenda.com/en/in-the-studio/esther-stocker>
- ESTHER STOCKER [online]. Artspace, c2020 [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: https://www.artspace.com/artist/esther_stocker
- Esther Stocker: Based on anarchic structures. [online]. anti-utopias / Xpose Art Collective, 2016 [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: <https://anti-utopias.com/newswire/esther-stocker-anarchic-structures/>
- Esther Stocker, Artist [online]. New York: Sight Unseen, 2010 [cit. 2020-01-17]. Dostupné z: <https://www.sightunseen.com/2010/02/esther-stocker-artist/>
- Esther Stocker: Based on anarchic structures. [online]. Paříž: anti-utopias / Xpose Art Collective, 2015 [cit. 2020-01-28]. Dostupné z: <https://anti-utopias.com/newswire/esther-stocker-anarchic-structures/>
- I Am a Painter. [online]. Paříž: Gil Dekel, c2008 [cit. 2020-01-19]. Dostupné z: <http://www.poeticmind.co.uk/interviews-1/i-am-a-painter/>
- FELICE VARINI [online]. c2018 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <http://www.varini.org/>
- Felice Varini's Incredible Illusions [online]. New York: ati, 2014 [cit. 2020-01-27]. Dostupné z: <https://allthatsinteresting.com/felice-varini>

Bibliografie

- Rozpravy s geometrií: Discourses on geometry : Kolíbal, Diviš, Písařík, Štědří. Praha: Památník národního písemnictví ve spolupráci s Galerií 1. patro, 2014. ISBN 978-80-7437-149-3.
- GLOS, Hynek a Petr VIZINA. Stará garda. 2386.publikace. Praha: Argo, 2016. ISBN 978-80-257-1881-0.
- Jasná zpráva: geometrie, ornament, koncept a vizuální poezie na Plzeňsku. Plzeň: Galerie města Plzně, 2007. ISBN 978-80-254-0529-1.
- PRIMUS, Zdenek. Umění je abstrakce: česká vizuální kultura 60.let [online]. Praha: Kant, 2003. ISBN 80-86217-30-2. ISSN 987-80-7035-576-3. Dostupné také z: <https://www.artlist.cz/stanislav-kolibal-937/>
- *Ohniska znovuzrození: České umění 1956 - 1963 : [Kat. výstavy] : Galerie hl. m. Prahy ve spolupráci s Úst. dějin um. AV ČR 28. 7. - 23. 10. 1994 Městská knihovna v Praze. Praha: Galerie hlavního města Prahy, 1994. ISBN 80-701-0029-X.*
- KOLÍBAL, Stanislav. Stanislav Kolíbal: čtyři fáze = four phases : [Galerie Miroslava Kubíka v Litomyšli, 14. června - 17. srpna 2014. V Litomyšli: Galerie Miroslava Kubíka ve spolupráci s nakl. KANT v Praze, 2014. Katalogy Galerie Miroslava Kubíka. ISBN 978-80-7437-137-0.
- FOLTA, Jaroslav. Vidění a zobrazování: Geometrie a umění [online]. Praha: Prometheus, 1996 [cit. 2020-01-31]. 80-7196-031-4. Dostupné z: https://dml.cz/bitstream/handle/10338.dmlcz/400564/DejinyMat_04-1996-1_3.pdf
- ONE, Zeb. Zeb One: geometric. Autor úvodu Radek WOHLMUTH, autor úvodu Tobias BARENTIN LINDBLAD, přeložil Phil JONES, přeložil Marek TOMIN. Praha: Spolek Trafačka, [2019]. ISBN 978-80-907418-2-9.

